

தண்ணீர்

කණ්ණාඩි

KANNOTTAM

வெளியீடு-42

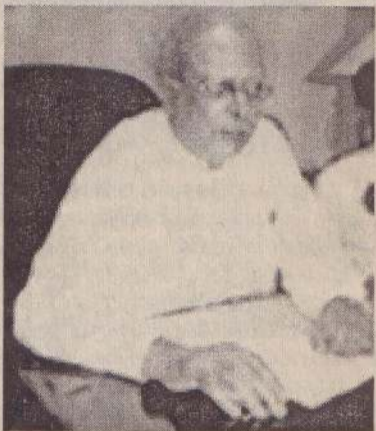
05 நவம்பர் November 2007

விலை: 10.00

சுதந்திரத்தை
மையப்படுத்தும்
சுமைப்புகழை
சகிம்சையின்
சுடிப்படையில்
சுமைப்பெறும்
சமூகத்துக்கு
முரண்படாது.

காந்தியடிகள் - அரிஜன்
18-01-1942 பக்-5

அரசியல் தீர்வு காலந்தாழ்த்த முடியாதது

இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு இவ்வருட இறுதியில் அல்லது அடுத்த வருட முற்பகுதியில் முன்வைக்கப்படும் என எதிர்வு கூறப்படுகிறது. பேராசிரியர் திஸ்ஸ விதாரண இது விடயத்தில் எடுத்துக் கொண்டுள்ள கரிசனையை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

பாசிச வன்முறைகளும் பல்லாயிரக்கணக்கான மனித உயிர்களை துவம்சம் செய்துள்ளன.

ஒரு மேம்பட்ட தீர்வை முன்வைப்பதற்காக அவர் சகல வழிகளிலும் முயற்சி எடுத்து வருகிறார். அனைத்துக்கட்சி குழுவின செயற்பாடுகளில் அவரது அபரா முயற்சியை பிரத்தியேகமாக குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

இனப்பிரச்சனைக்கான தீர்வு கூந்த 60 ஆண்டுகளாக ஒத்திபோட்டு இழுத்தடிக்கப்பட்டு வந்ததன் காரணமாக இன்று நாடு மிகப்பெரும் அராஜகத்தில் சிக்கித் திணுகிறது. மக்கள் அகதிகளாதல், காணாமல் போதல், சித்திரவதைகள், கொலைகள், மனித உரிமை மீறல்கள் யாவும் இந்த இனப்பிரச்சனையுடன் தொடர்புபட்டு நிகழ்ந்துள்ளன. இனப்பிரச்சனைக்கான கோரிக்கை தொடர்பில் சிங்கள மேலாதிக்கவாத வன்முறைகளும் புலிகளின்

இந்தப் பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் முற்றுப்புள்ளியிட வேண்டுமானால் இனப்பிரச்சனைக்கு ஐக்கிய இலங்கைக்குள் நியாயமான தீர்வு காண்பதற்கு முன்னுரிமை கொடுத்தலே முதலும் முக்கிய முமான நடவடிக்கையாகும். இலங்கை சுதந்திரம் பெற்று 59 வருட காலத்தில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்ட காலம் இன முரண்பாட்டு மோதல் யுத்தமாகவும், வன்முறைகளாகவும் கழிந்து கொண்டிருக்கிறது.

உண்மையில் இந்த நாட்டு மக்கள் மகிழ்ச்சியாகவும், சுயமரியாதை கௌரவத்துடனும், ஐக்கியமாகவும் முன்னேற்றகரமாகவும் வாழ்வதற்கு உரித்துடையவர்கள். சமகால உலகுடன்

ஒத்தோடுவதற்கான வளங்களும், ஆற்றல்களும் எம்மிடம் இருக்கின்றன.

ஆனால் நாம் அவற்றை விரயமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். எமது விரயங்கள் அடுத்தடுத்த சந்ததிகளுக்கும் சுமையாக ஏற்றப்படக் கூடாது.

எமது நாட்டு மக்கள் பல்லினங்களின் தேசமாக இணைந்து வாழ்வதற்கான ஏற்பாடுகளே இங்கு முதலும் முக்கியமுமானது. ஜனநாயகம், மனித உரிமை, சட்டத்தின் ஆட்சி ஆகியவற்றின் அடித்தளத்தில் ஐக்கியம் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும்.

இனப்பிரச்சனையின் தாக்கம் பொருளாதார அரங்கிலும் பாரிய சேதாரங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நாளும் பொழுதும் விலைவாசி என்பதும் கட்டுப்படுத்த முடியாததாக அதிகரித்து வருகிறது.

(தொடர்ச்சி 03ம் பக்கம்...)

கொலைகளை நிறுத்த பேச்சுவார்த்தைக்கு செல்வவும்

அன்புள்ள பிரபாகரன்,

கடந்த திங்கட்கிழமை அனுராத புரத்தில் உம்மால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கையை நான் மிக வன்மையாக கண்டிக்கின்றேன். இந்த சமயம் யாரும் மகிழ்ச்சியடையக்கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சியல்ல. நியாயமாக சிந்திக்கும் ஒவ்வொருவரும் உமது கொடுமான இச்செயலுக்கு உம்மை திட்டத்தான் செய்வார்கள். இருப்பினும் மனைவி மக்களுடன் பாதுகாப்பாக வாழ்கின்ற ஒரு சிலர் உமது செயலை மிகைப்படுத்தி பாராட்டும் தெரிவிப்பர். உமக்கு பாராட்டு தெரிவிக்குமளவுக்கு உமது செயல் தகுதியானதல்ல.

இந்த நடவடிக்கையில் 35 உயிர்கள் பலிகொள்ளப்படுவதற்கு காரணமாய் இருந்திருக்கிறீர். அவற்றில் 14 பேர் ஏழை சிங்கள குடும்பங்களில் இருந்து பிழைப்புக்காக விமானப்படையில் சேர்ந்துள்ளனர். மிகுதி 21 பேரும் உம்மால் கரும்புலகனின் தற்கொலை படைக்கு பலாத்காரமாக இணைக்கப்பட்டு முனைச்சலவை செய்யப்பட்டவர்களாவர். அவர்கள் கூட தத்தம்

குடும்பங்களை பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்புள்ள ஏழைக்குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களாவர். பத்திரிகைகளில் உம்மை நடுவில் வைத்து எடுக்கப்பட்ட 22 பேரடங்கிய போட்டோவில் உள்ள 22 பேரும் இறந்திருந்தால் உம்மை உண்மையான வீரனை பாராட்டியிருப்பேன். ஆனால் உம்முடன் படத்தில் தோன்றும் 21 ஏழைப்பெற்றோரின் பிள்ளைகளை பலியெடுத்தது வருத்தத்திற்குரியதாகும்.

(தொடர்ச்சி 03ம் பக்கம்...)

மட்டக்களப்பு மக்களின் உடனடி ஜீவாதார தேவைகள்

கடந்த 14-10-2007 அன்று அரசியல் யாப்பு விவகார அமைச்சர் டியூ குணசேகர, பொதுநிவாக உள்நாட்டமைச்சர் கரு ஜெயகுமார ஆகியோர் உள்ளிட்ட அமைச்சர்கள் மட்டக்களப்பு மாவட்ட நிலைமைகளை அவதானிப்பதற்காக மாவட்டச் செயலாளர் அலுவலகத்துக்கு வருகை தந்திருந்தபோது அவர்களிடம் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப் - பத்மநாபா அமைப்பின் சிரேஷ்ட தலைவர்களில் ஒருவரான இரா. துரைநீலம் அவர்கள் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் குறைபாடுகள், தேவைகளை குறிப்பிட்டு பின்வரும் தலைப்புக்களில் விரிவான மகஜரை சமர்ப்பித்திருந்தார்.

- அரசு பிரதேச செயலகம், பிரதேச சபை ஏனைய தணைக்களங்களிலுள்ள தேவைகளை நிறைவேற்றுவதல்.
- அரசு தணைக்களங்களில் நிலவும் ஆளணி பற்றாக்குறையை நீக்குதலும், வெற்றிடங்களை நிரப்புவதலும்.
- கஷ்டப் பிரதேசங்களில் நீண்டகாலம் கடமையாற்றும் ஊழியர்களை இடம் மாற்றும் செய்யும் கோரிக்கை.
- அபிவிருத்திக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டில் தமிழ் பிரதேசங்கள் புறக்கணிப்பு.
- இடம்பெயர்ந்தவர்களை குடியமர்த்தலும், மீள்குடியமர்ந்தவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதலும்.
- போக்குவரத்து வசதிகளை மறுசீரமைத்தல்

(தொடர்ச்சி 04ம் பக்கம்...)

மியன்மாரில் ஜனநாயகத்துக்கான போராட்டம்

அண்மையில் மியன்மாரில் ஜனநாயகத்துக்கான இயக்கம் மீண்டும் பெருமூச்சிப் பெற்றுள்ளது. கடந்த வருடம் நேபாளத்தில் ஜனநாயகத்திற்கான இயக்கம் தீவிரமடைந்திருந்தது. குறிப்பிடத்தகுந்தளவு மாற்றங்கள் நேபாளத்தில் நிகழ்ந்தன. முடியாட்சியின் வரம்பற்ற அதிகாரத்திற்கு கடிவாளம் இடப்பட்டது. பாராளுமன்றத்தின் அதிகாரம் ஸ்திரீப்படுத்தப்பட்டது. சமூக சீர்திருத்தங்களுக்கு இசைவான நிலைமை உருவாகியது.

தற்போது மியன்மாரில் இராணுவ சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு எதிரான மக்களின் வீதிப் போராட்டங்கள் அதிகரித்துள்ளன. மியன்மாரின் மனச்சாட்சியின் குரலான அங்சாங்குகி அம்மையார் இன்னும் வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளார். அவர் பல வருடங்களாக இவ்வாறு வாழ்கின்றார். அவ்வப்போது ஜனநாயகத்துக்கான எழுச்சிகள் மியன்மாரில் இடம்பெறத் தவறவில்லை. சர்வதேச சமூகம் பாரியளவிலான அழுத்தத்தை மியன்மாரின் இராணுவ ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக கொடுத்து வந்த போதும் அதனை அவர்கள் செவிமடுக்கவில்லை. மீண்டும் மக்கள் வீதியில் இறங்கியிருக்கிறார்கள். மியன்மாரின் நிலை இவ்வாறு நீடித்துச் செல்ல முடியாது என்ற அபப்பிராயம் உள்ளூரிலும், உலகளாவிய அளவிலும் ஏற்பட்டுள்

எது. அண்மையில் ஊர்வலமொன்றில் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்ட பெளத்த மத குருக்களும் சுடப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

எனவே ஜனநாயக மாற்றம் மியன்மாரில் விரைந்து ஏற்பட வேண்டும். மியன்மார் மக்கள் சுதந்திரக் காற்றை சுவாசிக்கும் நாளில் அணங்குகள் வேண்டும்.

சுதந்திரமான வாழ்விற்கு இடமில்லாத மியன்மார் சமகால உலகில் மிக மோசமாக பிழங்கிய நாடாகவும் காணப்படுகிறது. சமூக பொருளாதார மறுமலர்ச்சி மியன்மாரில் ஏற்படுவதாக இருந்தாலும் அங்கு ஜனநாயக கட்டுமானங்கள் மீள நிறுவப்படுவது அடிப்படையானதாகும்.

கண்ணோட்டம்

Kannottam

அன்றாட மனித அவலங்களும் இனப்பிரச்சனைக்கு நிரந்தர தீர்வும்

இலங்கையில் தற்போது நிலவும் சிக்கலான சூழ்நிலையில் இனப்பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண்பதற்கான நடவடிக்கைகளை துரிதப் படுத்துவதே முன்னுரிமை பெறுகிறது. யுத்தம், மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பாக பல்வேறு விதமான சர்ச்சைகள் தொடரும் இக்கட்டான நிலையில் இனப்பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண்பதற்கான திசையில் சகல பொறுப்பு வாய்ந்த அரசியல் சக்திகளும் ஒருமித்து செயற்படுவதே பிரதானமாக அமைய வேண்டிய விடயமாகும்.

கடந்த கால் நூற்றாண்டுகளில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இத்தகைய சூழ்நிலை அவ்வப்போது தோன்றியிருக்கின்றன. ஆனால் அதனை நாம் தொடர்ச்சியாக அவ்வாறே விட்டு வைத்திருக்க முடியாது. இந்த சூழ்நிலை நீடித்துச் செல்வது மனித அழிவுகள் தொடர்வதற்கும் இலங்கையின் சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தி மேலும் மேலும் பின் தள்ளப்படுவதற்கும் வழிவகுக்கும் அல்லாமல் நாட்டை இந்த முரண்பாட்டுச் சிக்கலில் இருந்து விடுவிக்க உதவப் போவதில்லை.

சமூகப் பேரழிவை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை. குறிப்பாக இந்த நாட்டின் பெருவாரியான மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை. சட்டவாக்கமன்றங்களும், நீதிமன்றங்களும் நிர்வாக சேவை அமைப்புகளும் காவல்துறையும் மக்களுக்கு பிரதானமாக மக்களுக்கு உதவிகரமானதாக இருக்க வேண்டும். ஊடகங்களும் அவ்வாறே. இவற்றுக்கு மக்களின் நல்வாழ்வு என்பதை விஞ்சிய வேறு காரியம் இருக்க முடியாது. இதுவே மக்களின் நியாயமான எதிர்பார்ப்பும் கூட.

தரதிஷ்டவசமாக மக்களின் வாழ்வில் இந்த நிறுவனங்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் துன்ப சமைகளை இறக்குவனவாக காணப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த நிறுவனங்கள் மக்களின் அன்றாட வாழ்வுடன் எதிர்கால கனவுகளுடன் இசைவுபட்டன வாகவே இருக்க வேண்டும்.

ஆனால் மக்கள் மிக மோசமாக விரக்திகொள்ளுமளவுக்கு நிலைமைகள் காணப்படுகின்றன. இந்நிலைமை சீர செய்யப்பட வேண்டியது மற்ற எல்லாவற்றையும்விட முக்கியமானதாகும்.

வடக்கு கிழக்கில் ஒரு கணிசமான பகுதியினர் சொந்த வீடுவாசல்களை விட்டு அகதி முகாம்களிலும் உறவினர்கள், நண்பர்களின் வீடுகளிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பலர் பல வருடங்களாக அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உயிரிழப்புக்களும் அன்றாடம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. உயிரிழப்பும், சொத்தழிவும் எமது நாட்டில் இரண்டரை தசாப்தகால நிகழ்ச்சிகள். இவற்றை தடுத்து நிறுத்த மக்கள் சமூகங்களிடையே பாரபட்சங்கள் நிலவாதிருக்க குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியினருக்கு மாத்திரம் அநீதி இழைக்கப்படுவதை தடுக்க எமது சட்டவாக்க நீதி, சிலில் நிர்வாக பொறிமுறைகள் எவையும் பாரியளவு இடைவெளியை போதாமையை கொண்டுள்ளன. பாரபட்சங்களையும், சமூக அநீதிகளையும் உள்ளடக்கியதாக வே இந்த நாட்டின் இந்த கட்டுமானங்கள் காணப்படுவதாலேயே இனமுரண்பாட்டிலும், யுத்தத்திலும் இந்த நாடு சிக்கித் திணறுகிறது.

இந்த பாரபட்சம் அநீதி களையப்பட வேண்டும். அதற்கேற்ற வாறு அரசியல் யாப்பு மற்றும் அரசியல் நிர்வாக கட்டமைப்புகளில் பாரிய மாற்றங்கள் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். அதனூடாக இலங்கையின் சகல சமூகங்களும் உள் வாங்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு நிகழ்ந்தால்தான் இந் நாடு ஒரு தேசமாக மலர் முடியும். இல்லாமல் இந் நாட்டில் பேரினவாதத்துடனும், பிரிவினைவாதத்துடனும் சகவாழ்வு வாழ்ந்து காலத்தை போக்கிடலாம் என்று யாரும் கருதிவிடக் கூடாது.

இனப்பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண்பதற்கான அனைத்துக் கட்சி பிரதிநிதிகள் குழுவின் முயற்சிகள் பலவீனமடைய அனுமதிக்க முடியாது. அதனை ஒட்டுமொத்த ஆலோசனைகள், அல்லது பெருப்பான்மையினரின் ஆலோசனைகள் பகிரங்கமாக வெளிவர வேண்டும். ஏனெனில் அனைத்துக் கட்சி பிரதிநிதிகள் குழுவில் இலங்கையின் வெவ்வேறு சமூகங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துபவர்கள் தமது ஆலோசனைகளை முன்வைத்திருக்கிறார்கள். இனங்களின் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண்பதற்கு இப்போதுள்ளதில் இதுவே மிகச் சிறந்ததெனவும் நாம் கருத முடியும்.

இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணாதவரை நாம் இன்னும் பல வருடங்களுக்கு அகதி வாழ்வையும், மனிதர்கள் காணாமல் போவதையும், ஆட்கடத்தல்களையும், கப்பல் அறவீடுகளையும், சிறுவர்களை யுத்தத்திற்கு அணிதிரட்டுவதையும், அடக்கடி சண்டைகளிடையே மக்கள் அகப்பட்டு இறந்து போவதையும் பற்றியே பேசிக்கொண்டிருப்போம். எமது கையறு நிலை பற்றி அங்கலாய்த்து கொண்டிருப்போம்.

இனப்பிரச்சனைக்கு நிரந்தர தீர்வு என்பது இத்தகைய அவலங்களுக்கு பாரியளவில் முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடியும். இலங்கையில் சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தி பற்றியும் நாட்டின் எதிர்கால கட்டிடம் பற்றியும் முழு வீச்சுடன் செயற்படுவதற்கு அதிகூடியபட்ச ஜனநாயக உணர்வுடன் இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பது முன்னிபந்தனையாகும்.

மத அடிப்படைவாத - பாசிச பயங்கரவாதங்கள் மனித வாழ்விற்கு எதிரானவை.

பாகிஸ்தானின் முன்னாள் பிரதமர் பெனாசிர் பூட்டோ பாகிஸ்தானில் வந்த திறங்கியபோது பெருந்தொகையான மக்கள் அவரை வரவேற்க ஒன்று கூடினர். பாகிஸ்தானில் மக்களிடம் ஜனநாயகம் தொடர்பான நியாயமான எதிர்பார்ப்பு அற்றிருக்க காரணமாக இருக்கலாம். பொனாசிர் பூட்டோ ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். இது பயங்கரவாத சக்திகளுக்கு வெறுப்பீற்றியது என்பதும் மனதை அமுக்காகவும், குரோதமாகவும், வைத்திருக்கும் பயங்கரவாதிகள் லட்சக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருந்த இடத்தில் தமது தற்கொலை தாக்குதலை பெனாசிர் மீது நடத்த முற்பட்டார்கள். அதில் உடனடியாகவே இந்த பயங்கர சம்பவத்தில் சுமார் 150 பேர்வரை உடல் சிதறி மரணமடைந்தார்கள். 500 பேர்வரை படுகாயமடைந்தார்கள்.

மத அடிப்படைவாத பாசிசவாத சக்திகள் பெருவாரியான மக்களுக்கு எப்போதும் விரோதமானவை என்பதை கராச்சி பயங்கரவாதம் உணர்த்தி நிற்கின்றன. மக்களின் எதிர்பார்ப்புகள் நல் இயல்புகளை அவர்களின் உயிர் வாழ்க்கையை இத்தகைய பயங்கரவாதம் அடிபோட்டு வெறுக்கிறது. போதுவாக மனிதர்கள் மீது அது குரூரங்களை விதைக்கிறது.

ஆப்கானிஸ்தானில், ஈராக்கில் யுத்தம் ஒருமுறிருக்க இத்தகைய அடிப்படைவாத சக்திகள் வெளிநாட்டு பிரஜைகளை கடத்தவது, தலை துண்டிப்பது போன்ற காரியங்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். மதத்தின் பேரில் காட்டு மிராண்டித்தனங்கள் அரங்கேற்றப்படுகின்றன.

நாகரீகமான வாழ்வை நோக்கி, முன்னேற்றத்தை நோக்கி மக்கள் செயற்படுவதை இச் சக்திகள் தடுத்து நிறுத்த முற்படுகின்றன. இந்த பயங்கரவாதம் சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தியின் நேரடி எதிரியாகவே வளர்ச்சியடைந்துள்ளன.

மக்கள் கூடும் இடங்களில் குண்டு வைப்பது, ரயில்களில், பேருந்துகளில், விமான நிலையங்களில், விமானங்களில் என பயங்கரவாதிகளின் செயல்கள் உலகளாவிய அளவில் பாரிய அச்சுறுத்தலாக உருவெடுத்துள்ளது.

பயங்கரவாதிகள் ஒரு தரப்பினரிடமிருந்து மறுதரப்பினர் கற்றுக் கொள்கின்றனர். உயிர்கொல்லி ஆயுதங்களை பரிமாறிக்கொள்வது, போஸ்வஸ்து விபாபாரம் ஆகியவற்றில் பரஸ்பரம் இணைந்து செயற்படுகிறார்கள்.

உதாரணமாக பாகிஸ்தான் கராச்சி நகரில் நடந்த குண்டு வெடிப்பை அவதானிப்போமானால் அதேபோன்ற தொரு அனுபவம் ஆறு ஏழு வருடங்களுக்கு முன்னர் இலங்கையில் ஜனாதிபதி தேர்தலுக்கான பிரச்சாரத்தில் இலங்கையின் முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிகா அவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தபோது பெருவாரியான மக்கள் கூடியிருந்த இடத்தில் சந்திரிகாவை இலக்கு வைத்து புலிகள் தற்கொலை குண்டை வெடிக்க வைத்தார்கள். அதில் அப்பாவிக்களான பலரும் பலியானார்கள். பேருந்துகளுக்கு குண்டு வைப்பது, சந்தை பகுதிகளில் குண்டு வைப்பது என்பவையெல்லாம் புலிகளுக்கு கைவந்த கலைகள். தமது இராணுவ

இலக்குகளை எய்துவதற்காக பல ஆயிரக்கணக்கான மக்களை ஏன் பல லட்சக்கணக்கான மக்களை அபாய கரமான நிலைமைக்குள் தள்ளுவது என்பது புலிகளுக்கு மிகவும் பரிச்சயமான பயங்கரவாதமே.

தென்னாசிய நாடுகள் பாரிய பயங்கரவாத சவால்களை எதிர்நோக்குகின்றன. இந்த நாடுகளில் வறுமை ஒழித்தல், மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தல், இயற்கையின் சீர்திருத்தங்களுக்கு முகம் கொடுத்தல் சமூகங்களிடையே நல்லுறவை பேணுதல் என பல பிரச்சினைகள் நிலவுகின்றன.

ஆனால் இத்தகைய மக்கள் சார்பற்ற சவால்களை எதிர்கொள்ள இந்தியாவில் சிறந்த ஜனநாயக கட்டமைப்பு நிலவுகிறது.

தரதிஷ்டவசமாக மற்றைய நாடுகளில் அத்தகைய நிலையில்லை. மக்களின் பிரச்சினைகளையும் அடிப்படைவாத பாசிச பயங்கரவாத சக்திகளையும் வேறு வேறாக அணுக வேண்டும்.

பாசிச பயங்கரவாத சக்திகளுக்கு தயவுதாட்சனியம் இருக்கக் கூடாது. ஏனெனில் அவர்கள் பெருவாரியான மக்களின் உயிர் வாழ்க்கைக்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கிறார்கள்.

அதேவேளை ஜனநாயக வழியில் செயற்படுகிறவர்கள் என சொல்லப்படுகின்ற அரசியல்வாதிகளும் பயங்கரவாதிகளை தமது சகாக்களாக சகவாசம் வைத்துக்கொண்டு அரசியல் செய்யலாம் என்ற போக்கும் அதிகரித்து வருகிறது. இது மிகவும் ஆபத்தான போக்காகும்.

இதேவேளை மக்கள் சமூகங்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற அரசுகள் வன்முறை, குரூரங்கள் மூலம் அணுகும் போக்கும் பயங்கரவாதிகளின் பிரச்சினைகளுடன் பெருவாரியான மக்களின் பிரச்சினைகளை ஒன்றாக போட்டு குழப்புவதும் முழு நாடுமே பின்தங்கலுக்கும், நிரந்தர வறுமைக்கும் உள்ளாகவே வழிவகுக்கும்.

இந்தப் பிராந்தியத்தில் அகிம்சை வழியிலான போராட்டத்தை நடாத்தி வெற்றிகண்ட காந்தி மகான் மறைந்து 60 ஆண்டுகள் ஆகவில்லை. இன்று காந்திய வழிமுறை பற்றிய சிந்தனை உலகளாவிய அளவில் கருத்திற்கெடுக்கப்பட்டுக்கிறது. மாட்டின் லூதர், நெல்சன் மண்டேலா போன்ற தலைவர்கள் காந்திய வழியில் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் போராடி வெற்றி பெற்றவர்கள். இவர்களிடமெல்லாம் இருந்தது எளிமை, மாபெரும் மக்கள் நேசமும் தான். காழ்ப்புணர்வையும், குரோதத்தையும் அவர்கள் அறவே வெறுத்தார்கள். மக்களின் உரிமைகள் சமூகங்களிடையே நல்லுறவு, சகிப்பு

தன்மை, மத நல்லிணக்கம் என்பனவே சமூக நீதிகளான பிடிவாதமான, அகிம்சை வழியிலான போராட்டம் பெருமாரியான மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல் என்பனவே காந்தியடிகளின் ஆற்றலாக இருந்தது. நற்செயல்கள், நற் சிந்தனைகளை நோக்கி மக்களின் கவனத்தை திசை திருப்ப முடிந்தது.

எனினும் வன்முறை மனநோயாளர்கள் இதனை சகித்துக் கொள்வதில்லை. இந்து, முஸ்லீம் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தி செயற்பட்டதற்காக காந்தியடிகள் ஒரு வெறிபிடித்த துப்பாக்கி தாரியால் படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

இந்த மனநிலையே தற்போது உலகளாவியளவில் செயற்படும் பயங்கரவாதிகள் மத்தியில் காணப்படுகிறது. இவர்கள் மனித குலத்திற்கு விரோதமாக செயற்படுகிறார்கள். சமசூலத்தில் இயற்கையின் பேரழிவுகளும் இத்தகைய பயங்கரவாத சக்திகளும் மனித குல எதிர்கால இருப்பிற்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக உருவெடுத்துள்ளனர்.

அதேவேளையில் மக்களின் உரிமைகளை நெகிழ்வுத்தன்மையுடன் அணுகாத வன்முறை வகைப்பட்ட அரசுகளும் உலகில் பரவலாக காணப்படுகின்றன. இந்த அரசுகளின் பயங்கரவாதமும் அரசுகள் அல்லாத பயங்கரவாதத்திற்கு வழிவகுக்கின்றன. அல்லது அவற்றை ஊக்குவிக்கின்றன.

நவீன உலகில் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு பெருவாரியான மக்களின் பங்குபற்றலுடன் அகிம்சை வழியிலான இயக்கம் நிதானமான பேச்சுவார்த்தைகள் கலந்துரையாடல்கள், விழிப்புணர்வு கருத்தாடல்கள் என்பனவே பெருமளவு உதவக் கூடியன.

வன்முறை ஆயுதம் என்பது மக்களை உயிர்பலி கொள்வதோடு பூமியை மக்கள் வாழ முடியாத இடமாகவும் மாற்றுகிறது. மிதி வெடிகள், கண்ணி வெடிகள், தற்கொலை குண்டுகள், இரசாயன ஆயுதங்கள், மனதையும் உடலையும், வாழ்விடங்களையும் மிக மோசமாக பாதிக்கும் பேரொலி எழுப்பும் வெடிகுண்டுகள் என்பன சுதந்திரம் பெற்றுத்தரும் என்ற கருத்துக்கள் மிக ஆபத்தானவை என்பதை சமசூல உலக நடப்புகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இந்த ஆயுதங்கள் சமூகங்களை நாகரீகங்களை அழித்துவிடும் என்பதற்கு எஞ்சி நிற்கும் சாட்சியமாக தமிழர்கள் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

அந்த வகையில் கராச்சியில் நடந்த குண்டு வெடிப்பு தாக்குதல் மனித நாகரீகத்துக்கு பதிலாக காட்டுமிராண்டித்தனத்தை பிரதியீடு செய்ய எத்தகைய தாக்குதல்கள் உலகின் எப்பகுதியில் நடந்தாலும் தயவு தாட்சனியமின்றி கண்டிக்கப்பட வேண்டும்.

தோழர்களே, நண்பர்களே, வாசகர்களே!

அபிப்பிராயங்கள், விமர்சனங்கள், ஆலோசனைகளையும், ஆக்கங்களையும் கண்ணோட்டம் வரவேற்கிறது. அனைத்து நேரடித் தொடர்புகளுக்கும்:-

P - Fach No: 506
Bern - 17,
Switzerland.

E.P.I.C., Box No: 95
95144 Garges Les,
Gonnesse Cedex,
France.

P - Box No: 7183
Arumpakkam,
Chennai - 106,
India.

No: 159, கடல்முக வீதி
310, ஆஸ்பத்திரி வீதி
யாழ்ப்பாணம்.
☎ 021 2222022

29 ஏ, வாவிக்கரை வீதி
மட்டக்களப்பு.
☎ 065 2225179

No: 159, கடல்முக வீதி
திருகோணமலை.
☎ 026 2227118

பா. சச்சுதன், யாழ்ப்பாணம்

அனாரதபுர விமானத்தளத்தின் மீதான புலிகளின் தாக்குதல் பற்றி?

இதில் மகிழ்ச்சி (தற்காலிகமான) அடையக்கூடியவர்கள்:-
புலிகளையும் தமிழ்த் தேசியத்தையும் வைத்து வரட்டுக் கொள வம் பேசிப் பிழைப்பு நடத்தி, வசதியாக, ஆனால் விஷத்தைக் கக்கி வாழும்- ஈழத்தமிழ்ச் சமுதாயத்தை மேலும் அதலபாதாளத் திற்கு தள்ளும் கைங்கரியத்தை செய்து கொண்டிருக்கும்- உள்நாட்டு வெளிநாட்டு தமிழ்ப் பிரமுகர்கள் சிலர்.

-புலிகளின் வன்முறைகளைச் சாக்காக வைத்துக் கொண்டே ஈழத்தமிழரின் நியாயமான அபிலாஷைகளுக்கு ஒரு நீதியானதும் நிரந்தரமானதுமான அரசியல் தீர்வை அளிக்காது காலத்தைத் தாழ்த்திக் கொண்டே போகலாம் என்ற எண்ணத்தடன் செயல் படும் சிங்களப் பேரினவாதிகள் சிலர்.

-இலங்கை மக்களுக்கு பாரிய பயன்தரக்கூடிய, மேன்மை வாழ்வு வாழக்கூடிய, வாழவேண்டிய, மிகச் சிறந்த இளைஞர்களை பலிக்கடாக்களாக அனுப்பி அவர்களின் அநியாய மரணத்தில் தங்களின் அதிகாரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கும் விவஸ்தை கெட்ட பிணை தின்னித் தலைவர்கள்.

என். கந்தசாரி, கட்டக்கண்டி

ஈழமக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியினர் இலங்கை இனப் பிரச்சனையை "முன்ன கட்டங்கள்" ஊடாக தீர்வு காண பது தொடர்பான கலந்துரையால் ஒன்று லண்டனில் நடைபெற்றதாமே. அது பற்றி?

அக் கலந்துரையாலுக்கு ஏற்பாடு செய்த "தமிழ் சமாதான ஒன்றியம்" என்ற அமைப்பினர் அது பற்றிப் பின்னர் வெளியிட்ட பத்திரிகைக் குறிப்பொன்று எனக்கும் கிடைத்தது. அதிலிருந்து சில பகுதிகளைத் தருகிறேன்-

இந்த "முன்று கட்ட தீர்வுத் திட்டம்" முன்செண்டு வரப்படுமானால் இது சர்வகட்சி பாராளுமன்ற தெரிவுக் குழு முன்மொழிய முனைந்து வரும் இனப் பிரச்சனைக்கான தீர்வுப் பொதியை நிரந்தரமாகவே பின் தள்ளி விடும் அபாயம் இருப்பதாக அறிந்து தப்பட்டது. குறிப்பாக, இலங்கை இனப் பிரச்சனைக்கு சர்வகட்சி பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு பரிந்துரை செய்யும் ஏற்பாடுகள் அதிகளவு அதிகார பரவலாக்கத்திற்கு ஆதரவுள்ள காரணத்தால் சர்வதேச அரசுகளின் ஆதரவுடன் இலங்கை அரசுக்கு மேலும் அழுத்தத்தை அளித்து சர்வகட்சி பாராளுமன்ற தெரிவுக் குழுவின் பரிந்துரைகளை பகிரங்கமாக்கி, அவை பாராளுமன்ற வாக்கெடுப்பில் முன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் இலங்கை இனப் பிரச்சனைக்கு ஒரு நிரந்தர தீர்வை எட்டும் முயற்சிகள் அனைத்தையும் இத் தீர்வுத் திட்டம் முடக்கும் என கருதப்பட்டது.

மேலும், இந்த முன்று கட்டம் மூலமான தீர்வு முயற்சியானது அதனது முன்றாவது கட்டத்தில், இலங்கை அரசியல் அமைப்பின் 13வது திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாகாண சபைகளுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்களை மட்டுமே எமது மக்களுக்குப் பெற்றுத் தரும் என்பதால், இந்த ஏற்பாடு இனப்பிரச்சனைக்கான இறுதித் தீர்வுக்கு இட்டுச் செல்லுமா என்ற ஐயுறவு தெரிவிக்கப்பட்டது. மேற்படி 13வது திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் பகிர்த்தளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களின் பற்றாக்குறை இனப்பிரச்சனைக்கு ஒரு இறுதித் தீர்வை அடைய உதவாது என மறைந்த கலாநிதி நலன் திருச்செல்லம் மற்றும் வடகிழக்கு மாகாண சபையின் முன்னாள் முதலமைச்சர் வரதராஜபெருமாள் ஆகியோர் தெரிவித்த கருத்துக்கள் பற்றியும் இக்கலந்துரையாலில் கலந்துகொண்டிருந்தவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருந்தது.

எல். சிவமயார், கொழும்பு கெட்டாஞ்சேனை

இனப்பிரச்சனைக்கான அரசியல் தீர்வு சமஷ்டி அமைப்பு அடிப்படையில் இருக்கவேண்டுமென்ற கோட்பாட்டிலிருந்து ஐக்கிய தேசியக் கட்சி விலகிவிட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளதே?

சமஷ்டி அடிப்படையிலான அரசியல் தீர்வு என்பது நோர்வே நாட்டின் ஒஸ்லோ நகரத்தில் இலங்கை அரசிற்கும் எஸ்ரிரிசுக்கு இடையே நடைபெற்ற சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளில் எட்டப்பட்டு "ஒஸ்லோ பிரகடனம்" என அழைக்கப்படும் தீர்மானங்களால் இரு சாரராலும் ஏற்கப்பட்டது. பின்னர் என்ன நடந்ததோ தெரியவில்லை, புலிகளின் கொள்கை வகுப்பாளர் மறைந்த அன்றன் பாலசிங்கம் பஸ்டு அடித்து, 2004ம் ஆண்டிலேயே மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னரேயே, "ஒஸ்லோ பிரகடனத்தின் மூலம், பிரிந்து போகும் உரிமையைப் புலிகள் கைவிட்டுவிட்டார்கள் எனக் கொள்வது தவறு" என்ற நிலைப்பாட்டை எடுத்தார். இது பற்றி புலிகளின் இணையத்தளமான 'Tamil Net' ல் அப்பொழுது வெளியான செய்தி பின்வருமாறு-

விடுதலைப்புலிகள், நிபந்தனை எதுவுமின்றி பிரிந்துபோகும் உரிமையை அதாவது புறநாயினியத்தை கைவிட்டுவிட்டார்கள் என்பதற்கு ஆதாரமாக அமைந்திருப்பதாக பலராலும் சொல்லப்படும் "ஒஸ்லோ பிரகடனம்" என்ற ஒன்று இல்லை என்பது எஸ்ரிரிசு இன் கொள்கை வகுப்பாளர் அன்றன் பாலசிங்கம் "போரும் சமாதானமும்" என்ற தனது நூலில், நோர்வேயின் அனுசரணையுடன் நடந்த சமாதான பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்பாக எழுதியுள்ள ஒரு பகுப்பாய்வில் குறிப்பிடுகிறார்

இத்தகைய நிலைப்பாட்டுடன், புலிகளின் தலைமைத்துவமானது, "சிங்களக் கட்சிகளுக்கு சமாதான முயற்சிகளில் அக்கறை இல்லை" என்றும், "எஸ்ரிரிசு இன்னமும் ஒரு தனிஅரசு உருவாக்குவதில் உறுதியாக இருக்கிறது" என்றும், "புலிகளின் தாக்கம் தமிழீழத் தாயகம்" என்றும், அவ்வப்போது "பொறுமையின் விளிம்புக்கு வந்து விட்டோம், இன்னமொரு யுத்தத்தை கட்டவிழ்த்துவிடத் தயார்" என்றும் முழங்கிக்கொண்டும் செயலற்றும் நிலைமையில், எந்த சிங்கள அரசியல் கட்சியாவது சமஷ்டி அடிப்படையில் ஒரு அரசியல் தீர்வை முன்னெடுத்தால் அதற்கு சிங்கள மக்களின் ஆதரவு கிடைப்பது என்பது தெரிவித்து, எனவே, சிங்கள மக்களோ, சிங்கள கட்சிகளோ, தமிழர்களுக்கு ஒன்றுமே கொடுக்கமாட்டார்கள் என்று எப்பொழுதும் சிங்கள மக்களையும், சிங்கள கட்சிகளையும் குறைகூறித் திட்டுவதையே நமது தொழிலாகக் கொண்டிருந்து, பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் சிங்களவர்களினதும் முஸ்லிம்களினதும் அச்சங்களையும், நம்பிக்கையின்மைகளையும் களைந்து, மாறிவரும் சர்வதேச அணுகுமுறைகளைக் கணக்கில் கொண்டு, ஒரு நியாயமான அரசியல் தீர்வுக்கு தமிழர் தரப்பின் பங்களிப்புகள்

கடந்த காலங்களிலும் சரி இப்பொழுதும் சரி என்ன என்பதை யிட்டு தமிழர்கள் சுய விசாரணை செய்தல் மிகவும் அவசியமானதாகும்.

கே. ராஜசுந்தரம், யாழ்ப்பாணம்

ஈழமக்களின் விமோசனத்திற்காக ஆயுதப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்த இயக்கத் தலைவர்கள் தோன்ற முன்னரேயே மக்களின் நலன் கருதி உழைத்தவர்களை நாம் மறந்த விட்டோமே?

எதுவித பண மோகமோ, பதவி மோகமோ இல்லாது அந்தக் காலகட்ட இனவாத அரசியலிலும், இலங்கை வாழ் மக்கள் அனைவரதும் உண்மையான விமோசனத்திற்காகவும், சுட்டித் திற்காகவும் தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்து உழைத்து மறைந்த எத்தனைபோ நல் மாந்தர்கள் மறக்கப்பட்டு விட்டார்கள் அல்லது மறக்கப்பட்டிருப்பட்டு விட்டார்கள் என்ற உங்களுடைய ஆதங்கம் எனக்கும் உண்டு. இம் மாதம் (அக்டோபர்) இலங்கை இடதுசாரி இயக்கத்தின் முன்னோடித் தலைவர்களில் ஒருவரும், சிறந்த ஆசிரியராகவும், சிந்தனையாளருமாகிய விளங்கிய எம் கார்த்திகேசனின் (கார்த்திகேசன் மாஸ்டர் என அன்புடன் அழைக்கப்பட்டவர்) 30வது நினைவு தினம் கொழும்பு வெள்ள வத்தை பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவன கூடத்தில் நடாத்தப்பட்டமை மகிழ்வை அளித்தது. "அத்தகையபோன்ற நினைவு சூறவு தற்கு நல் மாந்தர்கள் இன்னமும் மிஞ்சி இருக்கின்றார்கள், எனவே மாணிடம் இன்னமும் முழுதாக அற்றுப் போகவில்லை, அது சரிந்து போகும்போதெல்லாம் அதனை நிலை நிறுத்த மனிதர்கள் சிலராவது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்" என்ற எண்ணம் மனிதற்கு புத்துணர்ச்சி ஊட்டியது.

போதுவாகவே, இளவயதில் கம்புனிஸ்டுகளாக வலம் வந்தவர்கள், காலப்போக்கில் வயதாக "ரோசிரியர்கள்" சிலர் உங்கள் நினைவுக்கு வரலாம்) பொதுவுடமைக் கொள்கையையும், கோட்பாடுகளையும் கைவிட்டு விட்டதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றீர்கள், எனவே, பல வருடங்களுக்கு முன்னர், காத்திகேசன் மாஸ்டரை, அவரது முதிய பராயத்தில், யாழ்ப்பாணத்தில் ஒருமுறை சந்திக்க நேர்ந்தபொழுது, நான் அவரைக் கேட்டேன்: "இப்பொழுதும் கம்புனிஸ்டத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்றீர்களா?" அதற்கு அவர், தனது வழமையான சாந்தம் தவறும் புன்னகையுடன், ஆனால் பற்றுதியுடன், சொன்ன பதில்: "அதன் மீதான என் நம்பிக்கை முன்னையை விட இப்பொழுது மேலும் வலுவடைந்திருக்கின்றது!"

ஆர். ரெஜினோய், மன்னார்

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளே தமிழ் மக்களின் ஏகபிரதிநிதிகள் என்று தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பின் வன்னி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் செல்வம் அடைக் கலநாதன் தெரிவித்துள்ளாராமே?

"அப்படியானால், மக்களுக்கு ஒருவித பயனுமில்லாமல் பாராளுமன்றப் பதவியில் நீங்கள் ஏன் இன்னமும் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று பகிரங்கமாக மக்கள் கேட்பதற்கு வாய் திறக்க முடியாதவாறு வாழ்கிறீர்கள் என்று அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அடுத்த தோதலுக்கும் புலிகளால் வேட்பாளராக நியமனம் பெறுவதற்கு இப்பொழுதே அவர் அத்தீவாரம் போடுகிறார். இப்பொழுது யார் ஏகப்பிரதிநிதிகள் என்பது பற்றிய விவாதம் ஒன்றும் நடக்கவில்லையே! ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள் தமிழர்களின் அரசியல் அபிலாஷைக்கான அரசியல் தீர்வு என்ன என்பதுதானே இப்போதைய விவாதம்!- யார் ஏகப்பிரதிநிதிகள் என்பதை உறுதிப்படுத்தவா ஈழவிடுதலைப் போராட்டம் வேடித்தது? அப்படியிருக்க, ஏன் இந்த அவ்வப்போதைய "ஏகப்பிரதிநிதிகள்" ஒலம்? அவர் சார்ந்த ரேலோ இயக்கத்தின் தலைவர் சபாரத்தினத்தையும், அவருடன் சேர்ந்து தமிழர் விடுதலைப் போராட்டத்திற்காக தங்கள் பெற்றோர்களையும், உற்றாரகளையும், வீடு

கொலைகளை நிறுத்த.....

1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

உமக்கு பொருத்தக்கூடிய ஒரு பொருத தமான தமிழ் பழமொழி "காது கோதை ஒரு வரின் காதில் சங்கு ஊதுவது" போலாகும்

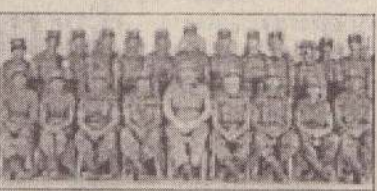
நான் எவ்வளவு புத்திமதி கூறினாலும் நீர் அதை செவியமடுப்பதில்லை. தமிழ் ஈழம் அடைய முடியாததென்றும் அப்படி அடைந்து வட்டால் கூட ஒரு நாள்நீண்டும் அதை காப்பாற்ற முடியாது என்றும் உமக்கு தெரியும். சர்வதேச சமூகமும் அதை ஒரு போதும் ஆதரிக்காது. அப்படியிருந்தும் ஒருபோதும் அடைய முடியாததும், கடந்த கால நூற்றாண்டுக்கு மேலாக அடைய முடியவில்லை என அறிந்திருந்தும் பல மனித உயிர்களை பலியிடுவதில் என்ன பயனை அடைய போகின்றீர்,

70-80 ஆயிரம் உயிர்கள் இழக்கக் காரணமாக இருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான விதவைகள், அநாதைகள் ஊனமுற்றோரை உருவாக்கவும், பல கோடி ரூபா பெறு மதியான சொத்து அழிவுக்கும் காரணமாக இருந்த நீர், இன்று மீண்டும் ஆரம்பித்த இடத்துக்கே வந்துள்ளீர். கிழக்கு மாகாணத் தை முற்று முழுதாக இழந்து விட்டீர். வட பகுதியையும் நீர் இழப்பது உறுதி. ஆனால் சில காலம் செல்லலாம் தமிழீழம் அமைக்க உறுதி கொள்ளுமா? அல்லது ஒரு குற்றச் செயல்களிலும்

வாசல்களையும் விட்டு தங்களை அர்ப்பணித்து செயல்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான இளம் பிஞ்சுகளையும் படுகொலை செய்த ஒரு இயக்கத்திற்கு- அக் கொடு செயல்களுக்கு இதுவரையும் ஒரு மன்னிப்புக் கூறாத, கழிவிடுக்கம் கொள்ளாத அந்த இயக்கத்தின் தலைமைத்துவத்துக்கு- வால் பிடிக்கும் மானம் மரியாதை எதுவுமில்லாத இவரா தமிழர்களின் மானம் மரியாதையைக் காக்கப் போகிறார்? விடுங்கள் இந்த விவஸ்தை கெட்டவர்களின் வெட்டிப் பேச்சை!

எம். கவிவரநன் - ஹட்டன்

அனாரதபுர விமானத் தாக்குதலில் பங்குபற்றிய 21 கரும்புலிகளுடனான பிரபாகரன் இருக்கும் புகைப் படம் பார்த்தீர்களா?

ஆம், பார்த்தீனா!- மத்தியிலிருக்கும் பருத்த பிரபாகரனின் தோற்றத்துடன் ஒப்பிடப்போது ஒவ்விய உடல்கூடான இளம் வயதிரான 3 யுவதிகள், 18 வாலியர்கள்!- ஒரு கல்லூரியின் உதைபந்தாட்ட அல்லது கிரிக்கெட் வீரர்களின் புகைப்படம்போல அது இருக்கிறது. சில வித்தியாசங்கள்- கல்லூரிப் படத்தில் இருக்கும் தலைவன் தானும் சக வீரர்களுடன் மைதானம் இறங்கி விளையாடுவான். ஆனால், இப் படத்தில் இருக்கும் தலைவன் "நீங்கள் முதலில் போய் விளையாடுங்கள், நான் பின்னால் வருகிறேன்" என்று கூறி மற்றைய வீரர்களை மைதானத்திற்கு அனுப்பி விட்டு தான் தன் இருப்பிடம் சென்று தனது மனைவி பிள்ளைகளுடன் இருப்பான். கல்லூரிப் படத்தில் இருக்கும் வீரர்கள், வெற்றியோ, தோல்வியோ, விளையாட்டின் பின் மைதானத்தை விட்டு வெளியேறுவர். ஆனால், இப் படத்திலிருப்பவர்கள், விளையாட்டின் பின் மைதானத்திலேயே மடிவர். கல்லூரிப் படத்தில் இருக்கும் வீரர்கள் விளையாட்டின் பின்னர், வேறொரு நாள் விளையாடவோ, வாழ்க்கையைத் தொடரவோ முடியும். ஆனால் இப் படத்திலிருக்கும் வீரர்கள், வேறொரு நாள் விளையாடவோ, தங்களது வாழ்க்கையைத் தொடரவோ முடியாது அந்த மைதானத்திலேயே அவர்களது வாழ்க்கை முடிந்து விடும்!

அந்த அதிரடித் தாக்குதலை நடாத்துவதற்கு வேண்டிய துல்லியமான திட்டங்கள், அதற்கு உள்ளிருந்தே கிடைத்திருக்க வேண்டிய உதவிகள், அவற்றைப் பெற்ற விதம், அத் தாக்குதலில் பங்குபற்றியோரது திறமை, தீர்வு ஆகியன விடப்படுத்தின! அவர்கள் நிச்சயமாக இறந்து போவார்கள் எனத் தெரிந்துகொண்டும், அவர்களுடன் சேர்ந்து "போஸ்" கொடுத்து படம் எடுத்ததுடன் தாக்குதல் நடந்த மறுகணமே பிரச்சாரத்திற்காக வெளியிட வைப்பதற்கு எத்தகைய கொடிய, கோர, வசர மனம் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதும் வியப்பளித்தது! இத்தகைய திறமை படைத்த தமிழ் உயிர்கள் அநியாயமாக பலிக்கடாக்களாக அனுப்பப்படுகின்றனவே, அவர்களின் தியாகம், உயிர் அர்ப்பணிப்புக்களெல்லாம்- இதற்கு முன்னும் இப்படிப் பல தடவைகள் பலிக்கடாக்களாக அனுப்பப்பட்டோரைப்போல்- தலைவனின் ஏகப்பிரதிநிதத்துவத்தையும், பதவியையும் தக்க வைக்க மட்டுமல்லாது அவர்களைப் பெற்று வளர்த்த பெற்றோருக்கோ, நெருங்கிய உற்றார் உறவினருக்கோ, தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கோ எந்தவித நீண்டகாலப் பயனுமின்றி பாழாகின்றனவே என எண்ணும்போது மனம் வெதுப்புக்கிறது.- போததற்கு அந்த உடல்கள் நிர்வாணமாக, பல்பெடுக்கப்பட்ட ஆடு மாடுகளிபோல் வண்டிகளில் ஏற்றிச் செல்லப்படுகின்றன. அந்த உயிர்களைக் காவு கொடுத்தவர்கள், அவர்களை ஏவியவர்கள், "சூய்யோ, முறையோ", "சர்வதேச சமூகமே பாராயோ" என்று கூக்குரலிடுவதைத் தவிர ஒன்றும் செய்ய முடியாத கையாலாதவர்களாக இருக்கிறீர்கள்!- அந்த மொட்டுக்களின் கருக்கலில் குளிக்காய் கிறீர்கள்!.

இதில் இன்னமொரு இரட்டை வேடம், முக்கியமாக புலம் பெயர் தமிழரிடையே- முஸ்லிம் தீவிரவாதிகள் தற்கொலைத் தாக்குதல்களை முன்னெடுத்து உயிர்விடுப்போது "அவர்கள் பயங்கரவாதிகள், பின்னாலிருந்து அவர்களை இயக்கும் தலைவர்களின் கைப்பொம்மைகள், இலகுவில் மனச்சலவை செய்யப்படக் கூடிய அப்பாவி இளைஞர்கள்" என்று அவர்களைச் சாடுகிறீர்கள்! ஆனால், இப்படித் தமிழ் இளைஞர்கள் தங்கள் உயிரைக் காவு கொடுக்கும்போது, மாவீரர்கள் என்று போற்று கிறீர்கள்!.

இதில் இன்னமொரு இரட்டை வேடம், முக்கியமாக புலம் பெயர் தமிழரிடையே- முஸ்லிம் தீவிரவாதிகள் தற்கொலைத் தாக்குதல்களை முன்னெடுத்து உயிர்விடுப்போது "அவர்கள் பயங்கரவாதிகள், பின்னாலிருந்து அவர்களை இயக்கும் தலைவர்களின் கைப்பொம்மைகள், இலகுவில் மனச்சலவை செய்யப்படக் கூடிய அப்பாவி இளைஞர்கள்" என்று அவர்களைச் சாடுகிறீர்கள்! ஆனால், இப்படித் தமிழ் இளைஞர்கள் தங்கள் உயிரைக் காவு கொடுக்கும்போது, மாவீரர்கள் என்று போற்று கிறீர்கள்!.

உங்களுக்கு சம்பந்தமில்லை என்பதை நிரூபித்துக் காட்டவும்.

தயவு செய்து ஒரு வடயத்தை உணர்வும். நான் எந்தக் கொலையையும் கண்டிக்க தவறவில்லை என்பதோடு எக் காரணம் கொண்டும் கொலைகளை மறைக்க உதவுவனும் அல்ல. எந்தவிதமான கொலைகளாக இருந்தாலும் அவற்றை நீர் நிறுத்தும் மறுகணமே ஏனைய கொலைச் சம்பவங்கள் தானாகவே நின்றுவிடும்.

வீ. ஆனந்தசங்கரி
தலைவர்- த.வி.சு

அரசியல் தீர்வு.....

1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

இனப்பிரச்சனை நீடித்துச் செல்லும் போது நாம் கறபணை பண்ணமுடியாத தளவுக்கு நிலைமை மோசமையலாம் நாம் தீர்மானங்களை தெளிவாக எடுக்க வேண்டிய எல்லைகளுக்கு வந்துவிட்டோம். சகிப்புத் தன்மையுடனும் திறந்த மனதடனும் செயற்படுவதினுடாக தற்போது எழுந்துள்ள சூழ்நிலைகளை வெற்றிகொள்ள முடியும்.

இனப்பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண்பதற்கான செயற்பாட்டில் இலங்கையின் அனைத்து ஜனநாயக சக்திகளும் இன, மத, பேதம் கடந்து ஒருமித்து செயற்படுதலே இன்றுள்ள மிக மிக முக்கிய பணியாகும்.

சமகால் உலகப் போக்கில் இலங்கை இப்படியே சென்று கொண்டிருக்க முடியாது. இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து இந்நாள் வரை இன முரண்பாட்டிலேயே சிக்கி தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கடந்த முப்பது வருடங்களும் வன்முறையும், போரும் என கழிந்திருக்கிறது. சமாதானத்திற்கான நம்பிக்கைகள் மிக அரிதாகவே காணப்பட்டன. இதனால் எப்போதும் பெருவாரியாக தோற்கடிக்கப்பட்டவர்கள், இழப்புகளை சந்தித்தவர்கள் மக்களாகவே காணப்பட்டார்கள்.

பெருமளவு உயிரிழப்புகள் சொத்தழிவுகள் மக்களுக்கு ஏற்பட்டன. அதுமாதிரிமல்லால் கெடுபிடி யுத்தம் என்பன சமத்திய பெருளாதார சமையையும் அவர்களே சுமந்தார்கள். இன்றும் சுமந்துக் கொண்டு வாழ்கிறார்கள்.

மக்களின் வாழ்வில் ஏற்படும் மறுமலர்ச்சியே நாட்டின் சுபிட்சமாகிறது. ஆனால் எமது மக்கள் மகிழ்ச்சியாக இல்லை. கடந்த முன்று தசாப்தங்களாக அமைதியிழந்த வாழ்வே மக்களுக்கு கிட்டியிருக்கிறது. இழப்புகளுடனான. இவ்வாழ்வில் இடையிடையே மத்தாப்தம் மின்னல் கீற்றுக்கள் போல் சொற்ப கணங்களுக்கு அமைதி வந்து போயிருக்கிறது. ஆனால் அவர்களின் இழப்புகள் இழப்புகள்தான். இழப்புகளுக்குப் பின் அவர்களின் வாழ்வு மறுசீரமைக்கப்பட்டதா என்றால் அதுவுமில்லை. மேலும் மேலும் இழப்புகளும் அவநம்பிக்கைகளும் தான் ஏற்பட்டன.

மக்களின் விடுதலை என்று கூறிக்கொண்ட புலிகள் அமைப்பு மக்கள் மீது ஒரு அதிகாரம் செலுத்தும். அவர்கள் மீது சமையகளை ஏற்று, அவர்களை அன்றாடம் துண்டிக்கும் பேரினன்களுக்கு உட்படுத்தும் பாசிச கட்டமைப்பாக உருவாகியிருந்தது. காலத்தினாலே அது மக்களின் வாழ்வின் மீது பெரும் அணர்ந்தகங்களையும் நாசகார விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தியது.

இந்த மூன்று தசாப்தங்களில் அரசுகள் எனப்படுபவை மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு குறிப்பாக இனப்பிரச்சினைக்கு நிரந்தர தீர்வு காண தவறிவிட்டன. 1987 இல் இந்தியாவின் அனுசரணையுடன் இலங்கை-இந்திய அரசுகள் கைச்சாத்திட்ட இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட அதிகாரப் பரிஷயோசனைகளை புலிகள் நிராகரித்தது மாத்திரமல்லாமல் அதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட கட்டமைப்புகளையும் சீர்குலைத்தார்கள். இதேபோன்று 1995 இல் சந்திரிகா அவர்கள் ஜனாதிபதியாக இருந்தபோது பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பித்து விட்டு சடுதியாகவே சண்டையிட்டு இறங்கினார்கள்.

சமாதானமும், ஐக்கியமும் நிலவும் இலங்கையை நோக்கி

என்னும் 2000ம் ஆண்டளவில் சந்திரிகா அவர்களால் ஒரு தீவு போசனை பாராளுமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட போது எதிர்க்கட்சியான ஐ.தே.க பாராளுமன்ற மேசையிலேயே அதனை தீயிட்டு கொழுத்தியது. தமிழ் மக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியதாக கூறியவர்கள் அதனை புறக்கணித்தனர்.

இதன் பின்னர் 2002 இல் ஒஸ்லோவில் சர்வதேச அனுசரணையுடனான சமஷ்டி முறையான தீர்வொன்று பற்றி ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு இருந்தும் புலிகள் அதனை நிராகரித்தனர்.

தற்போது ஜனாதிபதியால் இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு போசனைகளை முன்வைப்பதற்கு அமைக்கப்பட்ட சர்வகட்சி பிரதிநிதிகள் குழு தனது பணியை ஆரம்பிக்கும் போதே இதில் தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு ஆக்கபூர்வமாக பங்களிக்க தவறிவிட்டது.

கடந்த பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் தற்காலிகமாக இணைக்கப்பட்டிருந்த வடக்கு கிழக்கு நீதிமன்றத்தினூடாக பிரிக்கப்பட்டபோது இவர்கள் கூக்குரலிட்டார்கள். ஆனால் இந்தியாவின் அனுசரணையுடன் இந்த இணைப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டபோது அதிகார பகிர்ந்தளிப்பு கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டபோது இதே புலிகளும் அவர்களின் முகவர்களும் அதனை நிராகரித்தார்கள்.

அதிகார பகிர்ந்தளிப்பு தொடர்பாக தமிழர்கள் மத்தியில் பொதுவாக ஒரு கொள்கை எப்போதும் இருந்ததாக இல்லை. அவ்வப்போதே சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப எதையாவது சொல்வது பின்னர் மறந்துவிடுவது என்பதே பொதுவான போக்காக காணப்பட்டது.

ஆனால் ஆக்கபூர்வமாகவும், யதார்த்தபூர்வமாகவும் அதிகார பகிர்ந்தளிப்பிற்காக பலர் செயற்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஈவிரக்கமின்றி புலிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். தலைவர் அமிர்தலிங்கம், கலாநிதி நீலன் திருச்செல்வம், தோழர் பத்மநாபா போன்றவர்களின் பங்களிப்பை இவ்வகையில் குறிப்பிடமுடியும்.

சுமார் 25 வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆயுத மேந்திய போராட்டம் நடைபெறாத காலத்தில்

இருந்த நிலைமைகளை விட மக்கள் இன்று மிக மோசமாக பலவினமடைந்துள்ளனர். எதையும் இரந்து கேட்கும் நிலைக்கு தமிழ்ச்சமூகம் தள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலை பிரதானமாக புலிகளாலேயே உருவாக்கப்பட்டது. புலிகள் தமிழ் மக்களுக்கு பெற்றுக்கொடுத்த விடுதலை இந்த வட்டசனத்தில்தான் இருக்கிறது.

வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்கள் மாத்திரமல்ல முஸ்லீம், மலையக மக்களும் தமது கோரிக்கைகளை வலுவான நிலையில் முன்வைக்க முடியாத அளவிற்கு சமூக, அரசியல் நிலைமை சீர்குலைந்துள்ளது.

இது நேர் சீர் செய்யப்படுவதும் சிறுபான்மை சமூகங்களிடையே ஒரு புரிதல் ஏற்படுவதும் மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தப்படுவதும் ஒரு பரந்த வெகுஜன இயக்கம் கட்டியெழுப்பப்படுவதும் அவசியமானது.

இன்றைய அராஜக சூழலில் அது சாத்தியமான யதார்த்தமான கேள்வி எழவே செய்கிறது. தடம் புரண்டுபோன பாதையில் இருந்து மீளவேண்டும், பாதை செய்பனிடப்பட்ட வேண்டும். ஜனநாயக உறவுமுறை கட்சிகளிடையே நிலவ வேண்டும்.

இவை ஒவ்வொன்றுக்குமாகவே நாம் பெரும் பிரயத்தனங்களையும் போராட்டங்களையும் நடத்த வேண்டும். இது கடினமானது ஆனால் இதைவிட வேறுவழி கிடையாது.

தற்போது நிகழ்பவற்றில் ஆக்கபூர்வமான வற்றிற்கு உறுதுணையாக இருந்து கொண்டு ஒரு பரந்த ஐக்கியம் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். அதில் இலங்கையில் ஜனநாயகத்தையும், சமூகங்களிடையே நல்லுறவையும் விரும்பும் அனைத்து பிரிவினரும் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். சிங்கள, தமிழ், முஸ்லீம், பறங்கி, மலாய் கிறிஸ்தவர்கள், இந்து, பௌத்தர், இஸ்லாமியர் என இன, மத, மொழி அடையாளங்களுக்கு அப்பால் இத்தகைய வலுவான ஐக்கியமொன்று கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். சமூகங்களிடையே பரஸ்பர புரிதல் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

சகலவிதமான காட்டுமிராண்டித்தனங்கள், இன பகையை பாராட்டல், மேலாதிக்க வகைப்பட்ட அதிகார அகங்கார உணர்வுகள் இவற்றை

புறந்தள்ளி மனிதர் என்ற வகையில் ஒன்றிணைந்து செயற்பட வேண்டும்.

இது கடினமானதும் மிக நீண்டகாலம் எடுக்கக்கூடியதுமான பணி. ஆனால் ஏதோவொரு இடத்தில் ஏதோவொரு கட்டத்தில் ஜனநாயகத்தையும், மனித கண்ணியத்தையும் நேசிப்பவர்கள் ஒன்றிணைந்து செயற்படுவதற்கான ஆரம்ப அடிமைப்புகளை செய்தாக வேண்டும்.

மட்டக்களப்பு மக்களின்.....

01ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

• மீனவர்களின் ஜீவாதார தேவைகளை நிறைவு செய்தலும் அவர்களுக்கான புனர்நிர்மாணப் பணிகளும்.

• அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகளை கட்டுப்படுத்தி நியாயமான விலையில் மக்களுக்கு பொருட்கள் கிடைக்க வழிவகைகளை செய்தல்.

• கேள்விப் பத்திரங்கள் மக்களுக்கு தெரிந்தவையாக, வெளிப்படையானதாக இருத்தல்.

• மக்கள் மீதான வன்முறைகள் அத்து மீறல்களை தடுத்தல், சுதந்திரமாக வாழ்வதற்கான சூழ்நிலைகளை ஸ்தாபித்தல்.

• நடத்தில் இயங்கும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு மட்டக்களப்பு மாவட்ட நிலைமையை கருத்தி லெடுத்து நிதியுதவி செய்தல்.

• பட்டப்படிபை முடித்தவர்களுக்கு நியமனம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தல்.

• யுத்த சூழ்நிலையில் கொல்லப்பட்டவர்களுக்கான நட்ட ஈடுகள் ஏனைய பிரதேசங்களில் வழங்கப்படுவது போல் பாரபட்சமில்லாமல் வழங்க ஏற்பாடு செய்தல்.

• மட்டக்களப்பில் நிலவும் நிலப்பிரச்சனைக்கு சமூக கொந்தளிப்புகள் ஏற்படாத வகையில் நியாயமான முறையில் சமூகமான தீர்வு காணுதல்.

• மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் நீண்ட கால குடிநீர் பிரச்சினைக்கு நிர்ந்தமான தீர்வு எட்டப்பட வேண்டும்.

• வார்த்தைகளா எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்.

“இறுதி யுத்தத்திற்கு” நிதியுதவி செய்தல்

நிதி சிரட்டுதலும்

பலாத்கார

பணப்பறிப்பும்

உலக தமிழர் இயக்கத்தின் பதில்கள்

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

புலிகள் யாழ்ப்பாணம் அல்லது கிளிநொச்சியில் உள்ள புலிகள் இயக்கத்தின் உள்ளூர் காரியாலயத்திற்கு அல் அனுமதி அட்டையுடன் செல்ல வேண்டும் எனக் கூறப்படுகின்றது.

வெளிநாட்டில் இருந்து சென்றவர்கள், புலிகள் இயக்க காரியாலயத்தில் தாங்கள் எவ்வளவு காலம் வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்தோம், அங்கு சொந்த வீடு வைத்திருக்கிறோமா, சம்பள விபரங்கள், தமது தொழில் உரிமை யாளர் மற்றும் வீட்டு முகவரி, தொலை பேசி மற்றும் தனது பெயர் என, சகல தனிப்பட்ட விபரங்களையும் தெளிவாக வழங்க வேண்டும்.

கடந்த காலத்தில் புலிகள் இயக்கத்திற்கான அவர்களின் நிதிப் பங்களிப்புகள் பற்றி தகவல்கள் அவர்களிடம் கேட்கப்படுகின்றன. அவ்வாறான தமது பங்களிப்புகள் பற்றி தெளிவான கணக்கு வழக்காக கூற முடியாத பட்சத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பணத்தொகை அவர்களிடம் கூறப்பட்டு, புலிகளுக்கு இவ்வளவு தொகை நீங்கள் “தருமதி” இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகின்றது.

அத்தொகையானது ஒரு வருடக்கொருவர் வித்தியாசப்படுகின்ற அதே வேளை, அவர்கள் மேற்கு நாடுகளில் வாழ்ந்த காலத்தை கணக்கிட்டு அதில் ஒரு நாளைக்கு ஒரு டொலர், ஒரு பவுண்ட் அல்லது ஒரு யூரோ என்ற அடிப்படையிலேயே அது கணக்கிடப்படுகின்றது. மிக நீண்ட காலமாக மேற்கு நாடுகளில் வாழ்ந்த நபர்களுக்கு அவர்

1990 களின் முற்பகுதியில் இலங்கையை விட்டு வெளியேறிய பிரியா (உண்மைப் பெயரல்ல) தற்போது டொரண்டோ பகுதியில் வசிக்கிறார். பத்து வருடங்களுக்கு மேலான காலத்தின் பின்பே, 2005 நடுப்பகுதியில் அவர் இலங்கையின் வடபகுதியில் உள்ள தனது பெற்றார் ஒருவரையும் சகோதர சகோதரிக்களையும் பார்ப்பதற்காக

கொடுக்க வேண்டும். நான் 1,000 ரூபாயையும் என் பெயரையும் கடவுள் சீட்டு இலக்கத்தையும் கொடுத்தேன்.

இரண்டாவது நான் புலிகள் இயக்கத்தின் காரியாலயத்திற்குச் சென்றேன். அங்கே அவர்கள் என்னிடம், நான் எவ்வளவு காலம் வெளிநாட்டில் வசிக்கிறேன். அங்கு வசித்த காலத்தில அவர்களுக்கு ஏதாவது நிதி பங்

த்தினர் என்னிடம் கூறினர். நான்திரும்பிச் சென்றதும் மாதாந்தம் பணம் செலுத்துவதாக கூறினேன். நான் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் நின்றபடியால் அதை ஏற்றுக் கொண்டேயாக வேண்டும் என்று உணர்ந்தேன். அவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் அவர்கள் அந்த நேரத்திலேயே பணத்தை தரும்படி கட்டாயப் படுத்தலாம், என அச்சப்பட்டேன். மாதம் ஒன்றுக்கு 50 டொலர்கள் தர வேண்டும் என அவர்கள் கேட்டனர். என்னால் 50 டொலர்கள் தர முடியாமல் இருக்கும் என்று கூறினேன். 30 டொலர்கள் தருகிறேன் என்றேன். இறுதியாக அவர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு 40 டொலர்களுக்கு இணங்கியதோடு அப்பணத்தை உலகத் தமிழர் இயக்கத்திடம் நான் கொடுக்க வேண்டும் என கூறினர்.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களிடம் புலிகள் இயக்கத்தின் அச்சுறுத்தல்களும் பலாத்கார பணப்பறிப்பும் தொடர்பாக 2005 அக்டோபர் தொடக்கம் 2006 பெப்ரவரி வரை கனடா, இங்கிலாந்து ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பு அமைப்பின் சிறார்கள் உரிமைகள் பிரிவின் நியாயப் பிரச்சாரப் பணிப்பாளர் ஜோ. பேக்கர் அவர்களால் எழுதப்பட்டு மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பு அமைப்பின் பல்வேறு பிரிவுகளின் பணிப்பாளர்களாலும் பரிசீலிக்கப்பட்டு தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கை மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பு அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்டது. அவ்வறிக்கை தொடராகப் பிரசுரிக்கப்படுகின்றது.

களால் கூறப்படுகின்ற தொகையானது கணிசமானதாகக்கூட இருக்கலாம். உதாரணமாக பெரண்டோவில் 20 வருடமாக வாழ்ந்த ஒருவர் 7,300 கனேடிய டொலர்களை செலுத்த வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படலாம். அல்லது அவர்கள் மீண்டும் அந் நாடுகளுக்கு திரும்பியதும் மாதாந்தம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை செலுத்துவதற்கான இணக்கப்படுத்தலும் ஒன்றில் கையெழுத்திட வேண்டும் என அழுத்தப்படுகின்றனர்.

கொழும்பில் இருந்து தரைமார் க்கமாக வடக்கே பயணித்தார். அவர் மனித உரிமை கண்காணிப்பு அமைப்பிடம் கீழ் கண்டவாறு சொன்னார்.

ஒவ்வொரு குடும்பமும் 1,000 ரூபாய்கள் வழங்கி அனுமதி அட்டை(PASS) ஒன்றை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும், என அச்சோதனைச் சாவடியில் வைத்து அவர்கள் எம்மிடம் சொன்னார்கள். அடுத்து நாங்கள் எங்கள் ஊருக்கு போய் சேர்ந்த பின்னர் புலிகள் இயக்கத்தின் காரியாலயத்துக்குச் சென்று எம்மைப் பற்றி சகல விபரங்களையும்

செய்திருக்கிறேனா எனக் கேட்டார்கள். நான் அப்படிச் செய்யவில்லை என்று கூறினேன். நான் நலன்புரி (welfare) உதவியில் சீலியதாகவும் எனக்கு பிள்ளைகள் இருப்பதாகவும் நான் கூறினேன். அந்த நிலைமையில் மிகவும் கஷ்டங்கள் இருந்ததால் நான் பணம் கொடுக்கவில்லை என்றும் கூறினேன்.

“நீர் திரும்பிச் சென்றதும், கட்டாயம் பணம் செலுத்த வேண்டும். எமது போராட்டத்திற்கு உதவி செய்ய வேண்டும். எங்களுக்கு உதவி செய்யுது உங்கள் கூடமை” என புலிகள் இயக்க

ஒரு படிவத்தை நிரப்பி என்னை கையொப்பம் இடும்படி அவர்கள் கூறினர். அதில் எனது பெயர், வீட்டு முகவரி, நான் கொடுப்பதற்கு இணங்கிய தொகை என்பன உள்ளடக்கப்பட்டு இருந்தன. நான் அந்தக் காரியாலயத்தில் நின்றபொழுது அதைச் செலுத்தும்படி கேட்கப்படுவதை நான் கண்டேன். ஆனால் எனது வடயத்தில் நான் பின்னர் பணம் செலுத்துவதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். சிலவேளை நான் அவர்களிடம் கதைத்த விதத்தினால் அப்படி நடந்திருக்கலாம்.

(மிகுதி அடுத்த இதழில்.....)

பிரியாவின் கதை

உலகம் அநியாத புலிகளின் குரூ சித்திரவதை

ஈபிஆர்எல்எஸ் உடன் தொடர்புடையவர் என புலிகளால் கைது செய்யப்பட்டு சித்திரவதைகளை அனுபவித்த ஒருவரின் கண்ணீர் கதை புலிகளின் வதைமுகாமலிருந்து தப்பிய அவர் எழுதி வெளியிட்ட “ஆயுதங்கள் மேல் காதல்கொண்ட மனநோயாளிகள்” என்ற சிறு பிரசுரத்தின் ஒருபகுதி

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

யாழ் போதனா வைத்தியசாலையில் சுவக் கிடங்கில் வேலை செய்துவந்த ஆறு சிற்றூழியர்களை புலிகள் கைது செய்திருந்தார்கள். இந்திய அமைதி படையினரால் கொல்லப்படும் புலிகளின் பிணங்களை வைத்தியசாலைச் சுவக்கிடங்கில் வைத்திருக்கும் போது அவற்றைத் தாம் கடத்திச் செல்வதற்கு ஒத்துழைக்காத காரணத்துக்காக மேற்படி அறுவரும் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

வேலணை காட்டுப் பகுதியில் கிராம அபிவிருத்திப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வந்த நாதன் என்பவர் கிராம அபிவிருத்திசம்பந்தமான கலந்ரையாடல் களை EPRLF இயக்க மேற்படி பகுதி அமைப்பாளர்களுடன் இணைந்து நடத்தியிருக்கிறார். இக்கலந்ரையாடல்களின் போது புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டது. அதை அத்தாட்சிப் படுத்தி நீ EPRLF ஆதரவாளன். பல புலிகளை காட்டிக் கொடுத்தாய் என குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு சிறையில் வைக்கப்பட்டுள்ளார்.

புலிகளினால் கொலை செய்யப்பட்ட யாழ்ப்பாண முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் யோகேஸ்வரனின் உதவியாளர் நெல்லிநாதன் வயது சுமார் 65 பருந்த சரீரம் கொண்ட இவர் கடுமையான நோயாளியும் கூட. யாழ் மாவட்ட

EPRLF நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு உதவி யாளராக இருந்ததாக குற்றஞ் சாட்டப்பட்டிருந் தார். இவர் மூலம் பல தகவல்களைப் பெறமுடி யும் என புலிகள் நம்பியிருந்தனர்.

வடக்கு கிழக்கு மாகாண அரசின் முதலமை ச்சர் வரதராஜப்பெருமாள் அவர்கள் பதவியேற்று யாழ் நகருக்கு வந்தபோது பொதுக் கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது. அக் கூட்டத்தில் அவருக்கு மாலை அணிவித்ததற்காக ஒருவர் கைது செய் யப்பட்டிருந்தார். மேலே கூறப்பட்டவை ஒரு சில சம்பவங்களே. ஆனால் வெறும் ஐயப்பட்டாலும், கோபதாபங்களிலும் கூட பலர் கைது செய்யப் பட்டிருந்தார்கள்.

இப்படியான குற்றச் சாட்டுக்களின் பேரில் 3000க்கு மேற்பட்ட அப்பாவிப் பொது மக்கள் வட மாகாணம் முழுவதும் கைது செய்யப்பட் டார்கள் பிள்ளை தமக்கெதிரான இயக்கத்திலிரு ந்தால் தந்தை கைது செய்யப்படுவார். தந்தை இல்லாவிடில் தாய் கைதாகி பெண்களுக்கான சிறையிலடைக்க க்படுவார். EPRLF, ENDLF, TELO, PLOTE ஆகிய இயக்க உறுப்பினர்கள் சிலரும் கைதாகி சிறையிலிருந்தனர். சாவகச்சே ரிப் பகுதியில் மூன்று பெரிய சிறை முகாம்கள் அச்சமயத்தில் இருந்ததாக அறிந்தேன். நான் இருந்த சார்எஸ் சிறைமுகாம், பொஸ்கோ சிறை முகாம், பெண்களுக்கான தனி சிறை முகாம், இப் பெண்கள் சிறையில் மாற்று இயக்க உறுப் பினர்களின் தாய்மார், சகோதரிகள், மனைவிமார், சிறு பிள்ளைகள் ஆகியோர் அடைக்கப்பட்டிருந் தனர்.

சார்எஸ் முகாமில் நான் இருந்தபோது பொ றுப்பாளர் சார்எஸ் பல தடவை என்னை அடித் தார். அவர் ஒரு மனோவியாதி பிடித்தவர் போன் றோ அல்லது வெறி பிடித்தவர் போன்றோதான் செயல்படுவார். யூராவது கைதியைப் பிடித்து அடித்துக் கொண்டிருப்பதுதான் அவரின் வேலை. தூஷண வார்த்தைகளைத் தவிர அவருக்கு வேறு பேச்சே தெரியாது. பத்து அடி நீளம் பன்னிரண்டு அடி அகலமான சிறிய அறை ஒன்றுக்குள் இருநூறு கைதிகளை வைத்து சுமார் பத்து மணித்தியாலங்கள் அடைத்து வைத்திருப்பார். ஒவ்வொரு நாளும் பத்து பத்து கைதிகளைத் தெரிந்தெடுத்து மாறுகால் மாறுகை யை ஒன்றாக பிணைத்து விலங்கு பூட்டுவார். அதாவது வலது காலுடன் இடது கையைப் பிணைந்து விலங்கு பூட்டுவார். அப்படி விலங் கிடப்பட்ட கைதிகள் நடந்து திரிய விடப்படுவார் கள். அவர்கள் பெரிதும் சிரமப்பட்டு நடந்து தீரி வதைப் பார்த்து சிரித்து மகிழ்வார். கைதிகளை அடித்துத் தன்புறுத்திக் கொண்டு சிரித்து கேலி பண்ணுவார்.

டேய் பு. மக்களே உங்கள் அம்மாமாணை இந்திய ஆயுதக்கு விட்டீங்களா? எனக் கேட்டு அடிப்பார். ஒரு நாளைக்கு பத்து பேருக்காவது மண்டை உடைக்காவிட்டால் தனக்குத் தூக்கம் வராது எனக் கூறி கைதிகளின் மண்டையை உடைப்பார். இப்படியான வெறிபிடித்த பொறுப் பாள் ஒருவரின் கீழ்தான் சாவகச்சேரியில் நான் கைதியாக இருந்தேன்.

ஒரு நாள் எல்லாக் கைதிகளும் வரிசையாக நிறத்தப்பட்டோம். சிறிது நேரத்தில் விசாரணை

க்குப் பொறுப்பாளராக இருந்த சலீம் எனும் புலி ஒருவர் தனது மெய்க்காப்பாளர் சகிதம் வந்து எம்மைப்பார்வையிட்டார். உங்களைச் சந்திக்க EPRLF பிரமுகர் ஒருவர் வருகிறார். அவர் சொல்வது போல் நீங்கள் நடந்துக்கொண் டால் உங்களுக்கும் நல்லது எமக்கும் வேலை கள் எளிதாக இருக்கும் என்றார்.

முகுந்தன் என்ற அந்த EPRLF உறுப்பினர் கையிலும் காலிலும் விலங்கிடப்பட்ட நிலையில் ஆயுதம் தாங்கிய புலிகள் காவலாக வர அழை த்து வரப்பட்டார். அவர் பலமாகத் தாக்கப்பட்டிரு ந்ததுடன் மூளைச்சலவை செய்யப்பட்டிருந்தார். அவர் சகல கைதிகளுக்கும் முன் நிறுத்தப்பட்டு சொற்பொழிவாற்ற விடப்பட்டார்.

தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு இனி வேறு இயக்கங்கள் எதுவும் இயங்க முடியாது. எனவே புலிகளுடன் ஒத்துழைக்கவும் சொன்னார். ஆயுதங்கள் இருந்தால் ஒப்படைக்கும்படியும் ஆயுதங்கள் புதைத்து வைத்திருந்த இடங்கள் தெரிந்தால் காட்டிக் கொடுக்கும்படியும் கூறினார். இவரின் பேச்சுக்களில் புலிகளின் மிரட்டல்களுக்கு காகத்தான் செயற்படுகிறார், என்பதை சொல்லா மல் சொன்னார். அதன் பின் இயக்கங்களில் முக்கியப் பொறுப்புகளில் இருந்தவர்களில் இறந்தவர்களை அடையாளம் காட்டும்படி ஒரு அடையாள அணிவகுப்பு நடைபெற்றது. முகுந் தன்தான் கைதிகளை அடையாளம் காட்டினார். அதில் அடையாளம் காட்டப்பட்டவர்கள் தனியாக அடைக்கப்பட்டார்கள். முகுந்தன் எங்கு கொண்டு செல்லப்பட்டாரோ தெரியாது.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

காந்தி

காங்கிரஸின் இளைஞர் அணி யை முன்னின்று நடத்திய பெங்கா லைச் சேர்ந்த இளம் தலைவர் சபாஷ சந்திரபோஸ், மோதிலால் நேருவின் மகன் ஜவஹர்லால் ஆகியோர் அந்தியர் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட சுய ஆட்சி அந்தஸ்தை ஒப்புக்கொள்ள மறுத்தனர். காந்தியின் சமரச திட்டத்தினால் டிசம்பர் 1928-ல் நடந்த கல்கத்தா காங்கிரஸில் பிளவு ஏற்படுவது தவிர்க்கப்பட் டது. நேரு அறிக்கைக்கு சம்மதம் தெரிவிக்கும் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற் றப்பட்டது. டிசம்பர் 31, 1929 வரை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் காங்கிரஸ் புரண சுதந்திரத்திற்காக, தேவையானால் வன்முறைபற்றி ஒத் துழையாமை மூலம் போராடும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

கல்கத்தா காங்கிரஸ் காந்தி அரசி யலில் திரும்ப வருவதற்கான வழி வகுத்தது. பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் காங் கிரஸின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொ ள்ளாவிட்டால் அல்லாறு செல்வதற்கு வாய்ப்புக்கள் மிகக் குறைவு. காங்கிரஸ் எல்லோரும் அறிந்தபடி, காந்தி மட்டுமே நடத்தக்கூடிய ஒத்துழையாமை இயக் கத்தை காங்கிரஸ் நடத்தும் என தெரிவிக்கப்பட்டது.

மே 1929-ல் பிரிட்டிஷ் பொதுத் தேர்தல் முடிவுப்படி, ராம்சே மாக்க்டோ னால்ட் தலைமையிலான தொழிலாளர் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தது. வைஸ்ராய் இர்வின் பிரபு, இங்கிலாந்து சென்று விட்டு, 1929 அக்டோபர் இறுதிவாக்கில் இந்தியா திரும்பியபோது ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டார். அதில், அரசியல் முன்னேற்றத்திற்கான இந்தியா வின் இயற்கைப் பிரச்சினை அங்கு யோசிக்கப்பட்டபடி அந்நிய ஆதிக்கத் திற்குட்பட்ட சுய ஆட்சி பெறுவதே என்று 1917ம் ஆண்டு பிரகடனத்தில் மறைமுகமாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த அறிக்கை இந்தியாவில் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டது. ஆனால் இங்கிலாந்திலோ இவ்வினாக்கும், ஸ்ரீ அரசாங்கத்திற்கும் எதிராக ஒரு புயலை உருவாயிற்று. பிரிட்டிஷ் செய்தி நிறு வனங்களும், பாராளுமன்றமும் இந்த அறிக்கையை நீடித்த புனர் ஆய்வுக்கு உள்ளாக்கின. எச்சரிக்கையுடன் பேசிய அரசு செய்தி தொடர்பாளர்கள் இந்த அறிக்கைக்கு அவ்வளவு முக்கியத்து வம் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் பழைய,

வாழ்க்கைச் சித்திரம்

பி.ஆர். நந்தாவின் நூலில் இருந்து

கொள்கையின் ஒரு வியத்தகு மாற்றம் இல்லை என்றும் உறுதிப் படுத்தினர். அரசாங்கத்திற்கும் காங் கிரஸுக்கும் ஏற்பட்ட பிளவு சரி செய்

வாண கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப் படவில்லை. டிசம்பர் 31, 1929-ன் நள்ளிரவில், புத்தாண்டு விடிந்தபோது ராவி நதிக்கரையில் இந்திய தேசிய

யப்பட்டாமல் அப்படியே இருந்தது. லா கூர் காங்கிரஸ் கூட்டத்திற்கு முன்பு டிசம்பர் 23 அன்று தில்லியில் காந்தி யும் வைஸ்ராயும் ஒருவரையொருவர் புரிந்துக் கொள்ளவேண்டும், கடைசி நிமிட் த்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட நேரடி பேச்சுவார்த்தைகள் யாதொரு பலனும் அளிக்கவில்லை.

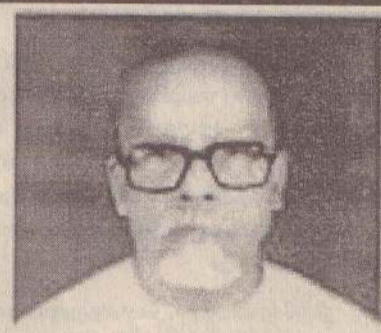
பூரண சுதந்திரப் போராட்டம்

லாகூர் மாநாடு ஒரு மிகவும் முக்கி யத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. காந்தி கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் அனைத்திந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர் ஜவஹர்லால் நேருவை கட்சித் தலைவராக தேர்ந்தெடுத்தது. புது நம்பிக்கையையும் உற்சாகமும் பெற்று காங்கிரஸுக்கு அதற்கு தலைமை தாங்க ஒரு இளைஞர் தேவை இருந்தது. பனிங்கைப் போன்று தூய் மையான...சந்தேகத்திற்கிடமின்றி உண்மையான. அப்பழுக்கற்ற, பழகு வதற்கு இன்மையான போர் வீரர் என காந்தி வர்ணித்த நாற்பது வயதான ஜவஹர்லால், பிணைக்களில் அவரது அரசியல் வாரிசாக ஆனார். இருபது வருடங்களும் வெகுவாக வேறுபட்ட அறிவார்ந்த பின் புலங்களும் அவர் களைப் பிரத்தாலும் கூட, அவ்விரு வரிடையேயும் ஆழ்ந்த அன்பு பிணைப்பு இருந்தது.

கல்கத்தா காங்கிரஸ் கொடுத்த கேடு முடிந்துவிட்டது பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட சுய ஆட்சி திரும்ப வில்லை. நேரு அறிக்கையின் குறை

எம் நனைவுகளின் தோழர் வி.ஏ.கே

தோழர் வி.ஏ. கந்தசாமி மறைந்து 15 ஆண்டுகள் உருண்டோடி விட்டன. அவர் மிக சிறு பராயத்தில் அரசியல் சமூக இயக்கத்தில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர். இலங்கை கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அங்கத்தவராக தனது பணியை ஆரம்பித்தவர். குறிப்பாக வட பகுதியில் தண்டாமைக்கு எதிரான போராட்டங்களில் தொழிலாளர் விவசாயிகளை சமூக மாற்றத்திற்காக அணி திரட்டுவதில் அயராது பாடுபட்டவர். பொன் கந்தையா, சண்முகதாசன், கார்த்திகேசு மாஸ்டர், எம்.சி. சுப்பிரமணியம், ஏ.எஸ். சுப்பிரமணியம், பூபால சிங்கம் எழுத்தாளர் டேனியல், நாகரட்ணம் இன்னும் எண்ணற்ற இதுசாரிகளுடன் இணைந்து செயற்பட்டவர். தென்னலங்கையிலும் அவர் பல இதுசாரி தலைவர்களுடன் பரிச்சயத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டவர்.

சோவியத்யூனியனுக்கும், சீனாவுக்கும் அவர் விஜயம் செய்திருக்கிறார். மக்கள் சினததின் காலஞ்சென்ற தலைவர் மா ஓ சேதுங் அவர்களை அவர் நேரடியாக சந்தித்திருக்கிறார்.

60களின் முற்பகுதியில் இலங்கை கம்ப்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தில் பிளவு ஏற்பட்டபோது அவர் சீன சார்பு கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்து செயற்பட்டார். வடக்கில் நிகழ்ந்த தீண்டாமை ஒழிப்பு எதிர்ப்பு போராட்டங்களில் தேநீர் கடை பிரவேச போராட்டங்களில், கோயில் பிரவேச போராட்டங்களில் நிலவுடமையாளர்களால் அவர்கள் கொத்தடிமைகளாக நடத்தப்படுவதற்கு எதிரான போராட்டங்களில் முன்னணியில் நின்றவர். இப் போராட்டங்களின் போது அவர் பொலிசாரால் தாக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் பொலிஸ் நிலையத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் நிகழ்ந்துள்ளன.

இளம் பொதுவுடமைவாதிகளை உருவாக்குவதில் தோழர் வி.ஏ. கந்தசாமி ஒரு காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்கியிருந்தார். ஆவரால் உருவாக்கப்பட்ட பலர் இன்றும் சமூக அரசியல் இயக்கங்களில் ஈடுபட்டு செயல்துக்கிறார்கள்.

1980களின் பின்னர் எழுந்த சூழ்நிலைகளில் தேசிய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஈடுபடுவதும், தமிழ் பாசிசத்துக்கு எதிராக ஜனநாய

கந்தை நிலைநாட்டுவதும் என்ற அரசியல் செயற்பாடுகளிலும் அவர் ஈடுபட்டார்.

ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியில் இணைந்து கிராம, நகர தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்கும் பணியில் தானே முன்னின்றார்.

1986 டிசம்பரில் புலிகள் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியை தடை செய்த போது உரும்பிராய் அலுவலகத்தின் மீது கிரனேட் வீச்சு தாக்குதல் நடத்தினர். அத் தாக்குதலில் தோழர், கந்தசாமி காயமடைந்தார்.

அவர் வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையில் அங்கத்தவராகவும் இருந்தவர். ஈழ தொழிற்சங்க சம்மேளனத்தை அவர் முன்னின்று வடக்கு கிழக்கில் அமைத்தார்.

அவர் தனது வாழ்வு முழுவதும் பிரம்மச்சாரியாகவே வாழ்ந்தார். அவர் தனது 60 களில் சென்னை அண்ணா நகரில் சக தோழர் ஒருவரின் வீட்டில் மாறடைப்பால் மரணமானார். இந்தியாவில் தங்கியிருந்த தோழர்கள், பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள், கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஆகியவற்றின் தலைவர்கள் உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டு அஞ்சலி செலுத்தினார்கள். அவரது பூதவுடல் இறுதியாக புழல் அகதிகள் முசாமில் வைக்கப்பட்டு கிரியைகள் புழல் மயானத்தில் நிகழ்ந்தன.

ஒரு மனிதன் எப்படி வாழ வேண்டும் என்று வாழ்ந்து காட்டிச் சென்றவர் தோழர் கந்தசாமி.

தோழர் கந்தசாமி போன்றவர்கள் தமிழ் சமூகத்தினுள் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் பங்களிப்புகள் முக்கியமானவை. இவை விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

இனப்பிரச்சினையின் அரசியல் தீர்வுக்கான

ஈழமக்கள் ஈர்ச்சியுடன் முன்னணி (மதமநாய) முன்வைத்துள்ள பிரேரணைகள் அரசியல் யாப்பு சீர்திருத்தத்துக்கான அனைத்துக் கட்சி கமிட்டியினதும் நிபுணர்கள் குழுவினதும் பரிசீலனைக்கு முன்வைக்கப்பட்டவை

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி...)

7E வெலிஓயா திட்டத்தினை மீள் வடிவமைத்தல்

i) முல்லைத்தீவு, திருகோணமலை மாவட்டத்திற்குள் உள்ளே அமைந்திருக்கும் வெலி ஓயா திட்டத்தின் நிலப்பகுதி மீள்வடிவமைக்கப்பட்டு, அதன் மூலம், முன்னைய தமிழக கிராமங்கள் 1984க்கு முன்னர் இருந்த நிலைமைக்கு மீளவும் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். பயன்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள அரசு நிலங்கள் அந்தந்த மாவட்டங்களில் நிலவிய இனவிகிதாசாரப்படி, அந்தந்த மாவட்ட மக்களுக்கே முன்னுரிமை வழங்கி பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும்.

ii) இங்கு பயன்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள அரசு நிலங்களில் உண்மையாகவே 10 வருடங்களுக்கு முன்னரே நிரந்தரமாகக் குடியேறி, அதேவேளை தமது முன்னைய கிராமங்களில் நிலமோ, வீலோ இல்லாது இங்கு வதியும் சிங்கள விவசாயக் குடும்பங்கள் மட்டும் தெரிவு செய்யப்பட்டு அவர்கள் தொடர்ந்து சட்டரீதியாக வாழ ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

7F திருகோணமலை எல்லைக் கிராமங்களை மீள் வரை செய்தல்

இனங்களுக்கிடையேயான சனத்தொகை விகிதங்களை, அரசு உதவியுடனான திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள், திருகோணமலை மாவட்டத்திலும் மிகப்பரிய அளவில் பாதித்துள்ளன. 1950களில் அல்லை-கந்தளாய் பகுதிகள் முழுவதும் பெருமளவில் சிங்களப் பகுதிகளாக மாற்றப்பட்டதன், 1976இல் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் சேருவாவில் தேர்தல் தொகுதி உருவாக்கப்பட்டது. 1960களிலும், 1970களிலும் திருகோணமலை நகரிலும் அதனைச் சார்ந்த பகுதிகளிலும் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்டன.

ஆனாலும், இப்பகுதிகளில் தற்போது வாழும் சிங்கள மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கையைக் குலைக்கும் எதுவித நடவடிக்கைகளையும் ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி கோரவில்லை. எனினும், அத்திட்டங்களினால் விளைந்த பாதிப்புகளின் கருத்திற் கொண்டு செயற்படுவதற்கான தீர்வுகளாக ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி பின்வருவனவற்றை முன் மொழிகிறது.

திருகோணமலை, பொலநறுவை மாவட்டங்களின் எல்லைப் பிரிவுகளில் உள்ள, சிங்கள மக்களைப் பெரும்பான்மையாக கொண்ட உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகள் மற்றும் கிராம சேவகர் பிரிவுகள் அடையாளம் காணப்பட்டு, அவை வட-மத்திய மாகாணத்துடன் இணைக்கப்பட வேண்டும் அதே வேளையில், இப்படியான மீள்சரிசெய்தல், வவுனியா முதல் திருகோணமலை, திருகோணமலை முதல் மட்டக்களப்பு வரையிலான ஒருங்கிணைந்த வடக்கு-கிழக்கு மாகாண நிலப்பரப்பின் தொடர்ச்சிக்கு இடையூறாக இருக்காது என்பது நிச்சயப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

7G கிழக்கின் எதிர்காலம்

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண ஒருங்கிணைப்பிற்காக ஆரம்பம் தொட்டு இருந்து வரும் முதலானதும் நியாயமானதுமான காரணமும் அதற்கான தற்போதைய தேவையும், அப்பிரதேசத்து மக்கள் யாவரும், குறிப்பாக தமிழ் மக்கள், தாங்கள் காலாகாலமாக வாழ்ந்துவரும் தமது சொந்த இருப்பிடங்களில் சமாதானம், ஜனநாயகம்,ஸ்திரம் ஆகியவை நிலவ வேண்டும் என்பதேயாகும். வெளியேற்றப்பட்ட சகல தமிழ் மக்களும், முஸ்லீம் மக்களும் மறுபடியும் அவரவரது பாரம்பரிய வாழ்விடங்களில் குடியேற்றப்பட்டு அவர்கள் தங்கள் சுயநம்பிக்கையை மீண்டும் பெற்றதன் பின்னர், கிழக்கின் தமிழ்-முஸ்லீம்-சிங்கள தலைவர்கள் ஒருங்கிணைந்து கலந்தாலோசித்தும் கிழக்கின் எதிர்காலம் பற்றித் தீர்மானிக்கலாம்.

7H ஒருங்கிணைந்த வடக்கு-கிழக்கே இலங்கையின் ஐக்கியத்தை வலுவாக்கும்.

மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அரசியல் ஏற்பாடுகள், ஓர் ஐக்கிய இலங்கைக்குள் சிறுபான்மையான தேசிய சமூகங்களின் பாதுகாப்பிற்கும் அவர்களுடைய நலன்களையும் அபிவிருத்திகளையும் பேணி வளர்ப்பதற்கும் அவசியம் என்பதை நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டியது பிரதானமானதாகும். எனவே, தீர்வுகளை அணுகும் பொழுது, அவை பலிகள் பற்றிய மருட்சி நிலையின் அடிப்படையில் இருக்கக் கூடாது. அநேகரால் விரும்பப்படும் அரசியல் கட்டமைப்புக்கான தீர்வானது ஒரு தனிநாட்டை சிருஷ்டிக்க முயற்சிப்பவர்களிடம் கையளிக்கும் நோக்கிலான ஒன்றல்ல அல்லது வடக்கு-கிழக்கு வாழ் மக்களை பலிகளின் பயங்கரவாதத்திடம் கையளிக்கும் விடயமுமல்ல. அவ்வாறான எண்ணத்துடன் அணுகுவது ஒரு நியாயமான அரசியற் தீர்வை காணும் முயற்சியில் தவறுகளையே உண்டாக்கும்.

பன்முகப்பட்ட அரசியல் வழிமுறைகளின் மூலம், மக்களின் பல்வேறு பகுதியினரதும் வெவ்வேறுபட்ட நலன்களை சமமாகத் திருப்திப்படுத்துவதுடன், நாட்டின் ஐக்கியத்தை யும் இறைமை யையும் பேணி வளர்த்து, இலங்கையை ஒரு பல்லின மக்களின் ஐக்கிய தேசமாக உருவாக்குவதே ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் தூர நோக்காகும். இவ்வண்ணமான ஓர் அரசியற் தீர்வாகும்.

முரண்பாடுகளுக்கு எதிராக இயங்கி, யுத்தத்தை நலிவடையச் செய்து, சமாதானமும் ஜனநாயகமுமான சூழ்நிலையை நிலைநிறுத்தி, சகல சமூகத்தினரதும் நாடு முழுவதற்கு மான சுயச்சத்திற்கு வேண்டிய கட்டுமானங்களையும், பாரம் பரியங்களையும் கட்டியெழுப்பல் வேண்டும். எந்தத் தீர்வும் எல்லாக்குழுவினரையும் ஒரே சமயத்தில் திருப்திப் படுத்த முடியாது. எனினும், நியாயமானதும் நீதியானதுமான தீர்வொன்றினைக் கண்டு, அதனை நம்பிக்கையுடனும் ஊக்க முன்னும எல்லோரும் ஒருங்கிணைந்து செயலாற்றி ஸ்தாபிப்பதன் மூலந்தான், பலதரப்பிலும் இருக்கும் தீவிரவாத சக்திகளின் செயல்களுக்கு முட்டுக்கட்டை போட முடியும்.

சிங்கள மக்களின் நலன்களில் நேர்மையானதும் உண்மையானதுமான அக்கறையும், அதேவேளை தமிழ் மக்களுக்கு எதுவித பங்கமும் ஏற்படுவதை விரும்பாத சிங்களத் தலைவர்கள், இத்தகைய ஒழுங்குகளையே உசிதமாகக் கொள்வார்கள் என ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ் எதிர் பார்க்கின்றது. சிங்களமக்களின் தலைவர்கள், கடந்த காலத்தையும் சமகாலத்தையும் புரிந்துகொண்டு, இலங்கை யினது சகல மக்களிடம் நலன்களுக்காக, விவேகத்துடனும் துணிவுடனும் உறுதியுடனும், நியாயமானதும், நீதியானதுமான ஓர் அரசியற் தீர்வை அளிப்பார்கள் என்பதே தமிழ்மக்களது எதிர்பார்ப்பாகும்.

இலங்கைவில் நிலவும் சமூக அரசியல் வளர்ச்சியின் யதார்த்த தங்களையும், தமிழ்மக்களின் நிலைமைகளையும் புரிந்துகொள்ளும்படி, தமிழ்மக்களின் தலைவர்களையும் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ் வேண்டுகிறது. நாகரீகம், அறிவு, பொறுப்பு ஆகியவை வாய்ந்த எந்த மனிதனுமே, இரத்த தாகம் கொண்ட யுத்த வெறியர்களுக்கு உதவக் கூடாது. சமாதானத்தையும் ஜனநாயகத்தையும் எட்டுவதற்கு, விட்டுக் கொடுப்புகள், இணக்கப்பாடு, கருத்தொற்றுமை ஆகியவற்றின் பரஸ்பர அபிவிருத்திகள், மற்றவர்களுடைய அச்சங்கள் ஆகியவற்றையும் அங்கீகரிப்பது முக்கியமானதும் தவிர்க்க முடியாததுமாகும்.

08 மாகாண சட்ட சபை

1) ஒவ்வொரு மாகாண சபையும் இரண்டு அவைகளை கொண்டதாக இருக்கும்-

i) மாகாண சட்டசபை

ii) தேசிய சமூகங்களின் மாகாண அவை

2) பாராளுமன்றத்திற்கே உரியதாக சட்டவாக்க நிலங்களில் ஒதுக்கப்பட்டவற்றைத் தவிர, மற்றைய அனைத்து விடயங்கள் சம்பந்தமான சட்டங்கள், சாசனங்களை மாகாண சட்டசபையே உருவாக்கும். உடன்பாட்டு (Concurrent List) நிரலில் பட்டியலிடப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பான சட்டங்கள் மற்றும் சாசனங்களையும் அவை தொடர்பான நாடாளுமன்றத்தின் சட்டங்களுக்கு உடன் பாடான வகையில் மாகாண சட்டசபைகள் உருவாக்கும்.

3) மாகாண சட்டசபைகள், நாடாளுமன்றத்திற்கோ அல்லது மத்திய அரசுக்கோ அடங்கிச் செயற்படும் நிறுவனங்களாகக் கொள்ளப்படக்கூடாது, நாட்டின் ஒட்டுமொத்தமான ஆட்சிக்கட்டமைப்பின் முக்கிய பகுதிகளாகவே அவை கருத்தப்படவும் நாடாத்தப்படவும் வேண்டும்.

4) மாகாணத்தின் முதலமைச்சரின் எழுத்து மூலமான வேண்டுகளின் பேரிலேயே, ஆளுநர், மாகாண சட்ட சபையை கூட்டவோ, கலைக்கவோ, அல்லது ஒத்திட்டு போடவோ முடியும்.

09. ஆளுநர்

1) மாகாணத்தின் முதலமைச்சருடனும் எதிர்க்கட்சித் தலைவருடனும் உடன்பாட்டின் பிரகாரம், ஐந்து வருடங்களுக்கு என ஜனாதிபதியினால் ஆளுநர் நியமிக்கப் படுவார். ஜனாதிபதியின் மாகாண அளவான பிரதிநிதியாகவே ஆளுநர் செயற்படுவார்.

2) சட்டங்களாலும் சாசனங்களாலும் குறிப்பிடப்பட்ட உத்தியோகப் பற்றற்ற பதவிகள் தவிர, வேறு அரசு நிறுவனங்களிலோ அல்லது தனியார் நிறுவனங்களிலோ, ஊதியமோ இலாபமோ பெறும் பதவிகளை ஆளுநராக இருப்பவர் வகிக்கக் கூடாது. அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருக்கும் ஒருவர் ஆளுநர் பதவிக்கு நியமிக்கப்படும் பட்சத்தில், அவர் தனது உத்தியோகத்திலிருந்து நிரந்தரமாக ஓய்வுபெற்றவராகக் கருதப்படுவதுடன், பின்னர், அவர் மத்தியஅரசினது அமைச்சர் ஸ்தானத்திற்கு குறைவான அரசாங்கப் பதவிகள் எதற்கும் மறு நியமனம் செய்யப்படக் கூடாது.

3) மாகாண சட்டசபை, மாகாண அரசாங்கம், மாகாண பொதுநிர்வாகம், பொலீஸ் நிர்வாகம், நீதிநிர்வாகம் ஆகியவை அடங்கலான, மாகாண அரசு அமைப்பின் சம்பிரதாயத் தலைவராக ஆளுநர் இருப்பார்.

4) ஆளுநர், மாகாண நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் ஒரு சம்பிரதாயத் தலைவர் மாத்திரமே. மாகாண முதலமைச்சரினது அல்லது அமைச்சரவையினது ஆலோசனையின் பேரில் மட்டுமே அவர் நிறைவேற்று அதிகாரங்களை உபயோகிக்கலாம்.

5) ஜனாதிபதியின் சார்பில் செயல்படும் ஆளுநர் மாகாணத்தின் அரசியல் யாப்புக் கண்காணிப்பாளர். எனவே, எந்த அலுவலகமும், எவரும் ஆளுநரின் ஜனாதிபதியுடனான தொடர்புகளில், குறிக்கிடவோ, அவை பற்றி கேள்விகள் எழுப்பவோ முடியாது.

6) இடைக்கால கண்காணிப்பு அரசாங்கத்தின் உருவாக்கம் முதலமைச்சரின் ஆலோசனையின் பிரகாரம், மாகாண சட்டசபை ஆளுநரால் கலைக்கப்படும் பட்சத்தில், மறு தேர்தல் முடிந்து புதிய அரசாங்கம் உருவாகும் வரை தொடர்ந்து பதவியிலிருக்கும்படி, முதலமைச்சரை ஆளுநர் கோர வேண்டும்.

மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்கம், பெரும்பான்மையை இழந்தும் வேறொரு மாற்றுக் கட்சிக்கு பெரும்பான்மை இல்லாததுமான நிலையில், ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படும் ஆலோசகர்களுடன் இடைக்கால கண்காணிப்பு அரசாங்கத்தின் தலைவராக ஆளுநரே செயல்பட வேண்டும்.

7) ஜனாதிபதி ஆட்சி பிரகடனப்படுத்தப்படும் பட்சத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஜனாதிபதி தனக்கு விரும்பிய, ஆனால் அந்த அரசாங்கத்தின் எந்த அங்கத்திலும் அப்பொழுது வேலை செய்து கொண்டிருப்பவர்களை உள்ளடக்காத, விணைத்திறன்சார் ஆலோசனைக் குழு ஒன்றினை ஆளுநருக்கு நியமிப்பார்.

8) தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்கம் பதவியில் இருக்கும் போது, ஜனாதிபதிக்கு அறிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கும் அதிகாரம் தவிர, ஆளுநருக்கு பிரத்தியேகமான தனிச்செயலாகத் தீர்மானிக்கும் அதிகாரங்கள் எதுவும் கிடையாது.

9) தனது பதவிக்காலத்திலோ, பதவி முடிந்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னரோ, கட்சிசார் அரசியலிலோ அல்லது ஓர் அரசியற் கட்சியின் நடவடிக்கைகளிலோ ஆளுநர் ஈடுபடக் கூடாது.

10) ஓர் ஆளுநர் மீளவும் நியமிக்கப்படலாம். ஆனால், எவ்வித சந்தர்ப்பமாயினும், ஓர் ஆளுநரின் மொத்தப் பதவிக்காலம் பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக அமையக் கூடாது.

10. மாகாண அரசாங்கம் 0

1) மாகாண சட்டசபைகள், சட்டவாக்க அதிகாரங்கள் கொண்ட அனைத்து விடயங்களிலும், மாகாண அரசாங்கங்கள் நிறைவேற்று அதிகார உரிமைகள் கொண்டிருக்கும்.

(குறிப்பு:- மத்திய அரசாங்கத்தின் நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் நாடாளுமன்றத்தினால் மட்டுமே சட்டவாக்க அதிகாரங்கள் உடைய விடயங்களில் மட்டுமே இருக்கும். இது, அரசியல் யாப்பில் உடன்பாட்டு நிரல் என ஒன்று இருக்கும் பட்சத்தில், அந்த உடன்பாட்டு நிரலில் குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பான சட்டவாக்க, நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் பற்றிய குழப்பங்களையும், குறைபாடுகளையும் நீக்குவதற்கு அவசியமாகும். இந்த உடன்பாட்டு நிரலுக்கு "இணைநிரல் அல்லது பொது நிரல்" என்ற விவாக்கியானத்தைக் கொடுப்பது, மாகாண அரசாங்கங்களை சிறுமைப் படுத்தவும், மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களை மறைமுகமாகப் பெருக்குவதற்கும் வழிவகுக்கும்.

2) மாகாண ஆட்சியின் முதலமைச்சர் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்டு, தனது சத்தியப்பிரமாணத்தை ஜனாதிபதி முன்னிலையிலேயே எடுத்துக் கொள்வார்.

3) ஆளுநர், அமைச்சர் அவையின் உறுப்பினர்களை முதலமைச்சரின் வேண்டுகோளின் பிரகாரம் நியமிப்பார் மற்றும் பதவி நீக்கவும் செய்வார்.

4) மாகாண முதலமைச்சரும் மந்திரி சபையும், மாகாண சட்ட சபைக்குக் கூட்டுப் பொறுப்புள்ளவர்களாகவும், பதிலளிப்பவர்களாகவும், கணக்குகள் காரணங்கள் காட்டுவார் களாகவும் செயலாற்றக் கூடப்பாடு உடையவர்களாவார்.

5) மாகாண அரசாங்கத்தின் முதலமைச்சர், மாகாண சட்ட சபையில் பெரும்பான்மையான ஆதரவைக் கொண்டிருக்கும் வரை தொடர்ந்து பதவி வகிப்பார். அவரது பெரும்பான்மை ஆதரவு பற்றிய விவகாரம் சட்டமன்றத்தில் வாக்களிப்பின் மூலம் மட்டுமே நிர்ணயிக்கப்படலாம்.

அடுத்த இதழில் தொடரும்...

இலங்கை தலித் மேம்பாட்டு முன்னணி வீரத்தின்

தலித் அறிக்கை

இனப்பிரச்சினை தீர்வு தொடர்பாக தீவிரமாக பேசப்பட்டு வரும் வேளையில் வடக்கு கிழக்கில் காலம் காலமாக அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு வரும் தலித் மக்களின் பிரச்சினைகள், அதற்கான தீர்வுகள் குறித்தும் பேசப்பட வேண்டும் என தலித் மக்களின் மேம்பாட்டுக்காக குரல் கொடுத்துவரும், பிரான்ஸை தளமாக கொண்டு இயங்கும் இலங்கை தலித் மேம்பாட்டு முன்னணி தெரிவித்து வருகின்றது. இதுகுறித்து 12.11.2006 இல் அவர்கள் வெளியிட்டொள்ள எழுத்து மூல ஆவணமான தலித் அறிக்கை எழுத்து சென்ற இதழில் பிரசுரமாகியிருந்தது. அதன் மற்றொரு பகுதி இந்த இதழில் வெளியிடப்படுகின்றது.

1965 இல் அருந்ததியர் சங்கம், சலவைத் தொழிலாளர் சங்கம், சிகை அலங்கரிப்பாளர் சங்கம், திருவள்ளூர் மகாசபை போன்ற பல சங்கங்களினால் சிறுபான்மைத் தமிழர் ஐக்கிய முன்னணி என்னும் பொது அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டு 1966 இல் அச்சுவேலியில் ஒரு மாநாட்டையும் நடாத்தியது. அம் மாநாட்டின் இறுதி முடிவாக தலித் மக்கள் யாழ் உயர் சாதி மக்களுக்குள் இரண்டாம்தர மக்களாக கருதும் நிலைப்பாட்டிற்கு எதிராக தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அத் தீர்மானத்தின் போது அம் மாநாட்டிற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்த தமிழரசுக் கட்சி, தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சி பிரதிநிதிகள் அத் தீர்மானத்தின் பிரகாரம் தலித் மக்கள் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு தமக்கு முன்று மாதம் அவகாசம் தருமாறு கேட்டுக்கொண்டனர். பின்பு அது அவர்களின் இயல்பான சமூக-அரசியல் ஏமாற்று நடவடிக்கைதான் என்பதை காலம் எமக்கு உணர்த்தியது.

சர்வதேச ரீதியில் ஏற்பட்ட இடதுசாரிக் கோட்பாட்டு முரண்பாடுகளின் நிமித்தம் சினக் கம்ப்யூனிஸ்ட், ரஷ்ய கம்ப்யூனிஸ்ட் எனும் பிளவு நிகழ்ந்த நிலையில் இலங்கை கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியிலும் அப்பாதிப்பு நிகழ்ந்தது. அதன் காரணமாக சினக் சார்பினர் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையை விட்டு விலகினர். இதில் அங்கம் வகித்தவர்களாலேயே ஜன இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் அமைப்பாளராக கே.டானியல் பணியாற்றினார். இதன் முதலாவது மாநாடு 21-10-1967 இல் யாழ்ப்பாண நகர மண்புத்தில் அமைந்த சின்னர் காத்திகேசு அரங்கில் நடைபெற்றது. சங்காணை தேநீர்க்கடை பிரவேசத்தின் போது ஏற்பட்ட கலவரத்தினால் கொல்லப்பட்ட காத்திகேசுவே அவராகும்.

1967இல் பொன்னாலை கிராமத்திலுள்ள தலித் மக்கள் குடிநீர் பெறுவதற்கு மறுக்கப்பட்டதன் காரணமாக முன்னெடுக்கப்பட்ட போராட்டத்தில் சாதி வெறியர்கள் மட்டுமன்றி, அதிகாரிகள் தமிழ் தலைவர்கள் யாவரும் ஒன்றிணைந்து அப் போராட்டத்தை நசுக்க முற்பட்டனர். இறுதியில் சிறீலங்கா அரசின் தலையீட்டால் குழாய்க்கிணறு அமைத்துக் கொடுத்ததன் ஊடாக அப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணப்பட்டது.

1967இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சங்காணை போராட்டமானது 1968 வரை பரவலாக வடபகுதி முழுவதும் பரவியது. அதன் விளைவால் நிச்சமம் எனும் கிராமத்தில் வன்னியன் குமரேசு அவர்கள் சாதி வெறியர்களின் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்கு பலியானார். இவரது உடல் ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்ட வேளையிலும் பல தலித்துக்கள் தாக்கப்பட்டு படுகாயங்களுக்கு உள்ளான போதும் தொடர்ந்து ஊர்வலமாகச் சென்று அவரது உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. சங்காணைப் போராட்டத்தின் போது பல்வேறு துன்பங்களை தலித் மக்கள் அனுபவித்த நிலையில், அவர்களின் துன்பத்தில் பங்குகொள்ளும் பொருட்டு யாழ்ப்பாணம் வந்து தலிதவர்களில் கம்பஹா எம்பி யாகவிருந்த எஸ்.டி. பண்டாரநாயக்கா அவர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட தலித் தமிழர்கள் சம்பந்தமான போராட்ட வழக்குகளில் ஆஜராவதற்கு யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மேட்டுக்குடிச் சட்டத்தரணிகள் எவருமே (அப்புக்காத்துகள்) உதவ முன்வராத நிலையில் பிரயாணச் செலவை மட்டும் ஏற்று எழுத்து தலித் மக்களுக்காக யாழ்ப்பாணம் வந்து வழக்குகளை நடத்தியவர்கள் வண்டி சொய்சா, எச்.எம். கரவித்த போன்ற சிங்களச் சட்டத்தரணிகளும் என்பதை இவ்விதிகையினூடாக நாம் பெருமையுடன் அழுத்திக் கூறுகின்றோம்.

ஒக்டோபர் 20, 21ம் திகதிகளில் பாரிசில் நடைபெற்ற தலித் மேம்பாட்டு முன்னணியின் மாநாடு

சாவகச்சேரியில் சாதிவெறியர்கள் தலித்துக்கள் மீது தொடர்ந்தும் தமது தாக்குதலை நிகழ்த்திய வண்ணம் இருந்தனர். இதில் சாதி வெறியர்களுக்கு ஆதரவாக தமிழரசு கட்சியினர் திரைமறைவில் இயங்கி வந்தனர் என்றும் தெரியவருகிறது. 1968இல் மந்துவிலில் நிகழ்ந்த சாதி வெறியர்களின் கொடுமைகளுக்கு எஸ். இரத்தினம் என்பவர் பலியாக்கப்பட்டார். இக்காலகட்டத்தில்தான் தீண்டாமை ஒழிப்புப் போராட்ட செயல்பாடுகளில் ஒன்றான மட்டுவில் பன்றிதலை ச்சி அம்மன் ஆலய பிரவேசப் போராடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்தப் போராட்டமே தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதலாவது ஆயுதப் போராட்டமாகும். இதில் பங்கு கொண்டவர் செல்லக்கிளி என்னும் பெண் போராடியாகும்.

இவர் நாட்டு வெடிகுண்டொன்றை தண்ணீர் குடத்தின் மறைத்து வைத்து கோலிலினுள் சென்று அக்குண்டை வெடிக்க வைத்தார். முன்று மாதங்களாக தொடர்ச்சியான போராட்டத்தின் மூலம் அவ்வாலயம் தலித்துக்களுக்காக திறந்து விடப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து மாவட்டபுரம் கந்தசாமி கோவில் ஆலயப் பிரவேசப் போராட்டமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அரச அதிகாரிகள், பொலிஸ் நிர்வாகம் போன்ற அரச இயந்திரங்களின் துணையுடன் உயர் சாதியினர் அம் முயற்சியை அடக்க முயன்றனர். இருப்பினும் அவர்களது கரும் கட்டுப்பாடுகளையும் மீறி சின்னையா என்னும் தலித் குடிமகன் ஒருவர் கோலிவீசுபுரம் புகுந்து உட்கார்ந்து கொண்டார்.

(மிகுதி அடுத்த இதழில் தொடரும் ..)

அவர்கள் கௌரவமாக தங்கள் புர்வீக நிலத்துக்கு அழைத்து வரப்பட வேண்டும்

வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லீம் மக்கள் கடந்த 17 வருடங்களாக வார்த்தைகளால் வர்ணிக்கப்பட்டாத வேதனைகளுடனும் துன்ப துயரங்களுடனும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பாரம்பரியமாக பல நூற்றாண்டுகளாக வடக்கில் வாழ்ந்த முஸ்லீம்கள் சுமார் முப்பதாயிரம் குடும்பங்கள் சில மணி நேர அவகாசத்தில் வேருடனும், வேடு மண்ணுடனும் பெயர்க்கப்பட்ட துயரம் அந்த சமூகத்தினரின் ஒருபகுதியினராக இருந்து அனுபவித்த பார்த்தால்தான் புரியும். அது மிகவும் அவலமானது.

அகதிகளாக புத்தளத்திலும், அனுராதபுரத்திலும், கொழும்பிலும் வேறு தென் பிரதேசங்களிலும் வாழும் வடக்கு முஸ்லீம் மக்களுக்கு இருந்து கொண்டதான் இருக்கும்.

17 வருடங்களுக்கு முன்னர் அவர்கள் வேரோடு பிடுங்கியெறியப்பட்டபோது சிறுவர்களாகவும், இளைஞர்களாகவும் இருந்தவர்கள் இன்று பெரியவர்களாக இருப்பார்கள். பிறந்த மண்ணிலே தவணம் வைத்திருந்த வயோதிகள் அந்த மண்ணிலே வாழ்ந்து அந்த மண்ணிலே மடியவேண்டுமென கனவு கண்டவர்கள். நிராசையுடன் மரணத்திருப்பார்கள். அவர்கள் பலாத்காரமாக உடுத்த துணியுடன் வெளியேற்றப்பட்ட அந்த காலத்திலும், அதற்கு பின்னரும் பிறந்த குழந்தைகளுக்கு எங்கள் ஊர் எது, எங்கள் வேர் எது, எங்கள் வாழ்வெது என்று கேட்கும் சின்னஞ்சிறு பிள்ளைகளுக்கு நேற்று வாழ்ந்த அந்த வாழ்வை வளங்க வைப்பதை ஒரு கணம் நினைத்துப் பாருங்கள். அது கல்லையும் கலங்க வைக்கும் துயரம்.

தமிழர்களுக்கு இத்தகைய அனுபவங்கள் பலதடவை ஏற்பட்டிருந்தும் வடக்கு முஸ்லீம்களின் துயரத்தை உணர முடியாமல் போனது மிகவும் அவலமானது.

நாஜிகளால் சொல்லொணாத துன்பங்களை அனுபவித்த யூதர்களுக்கு பாலஸ்தீனர் களின் துயரம் புரியாமல் போனது போல்தான் இங்கு வடக்கு முஸ்லீம்களின் துயரம் தமிழர்களுக்கு விளங்காமல் போனது. இது மிகவும் அவமானகரமானது. ஒரு சமூகத்தின் சுதந்திர வாழ்வை அலட்சியம் செய்யும் சமூகம் தான் சுதந்திரமாக இருக்க முடியாது. இதனை இந்த நாட்டு சிங்களவர்கள் மாத்திரமல்ல தமிழர்களும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

பாரதியின் வார்த்தைகளில் கூறுவதானால் "எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி இருந்ததும் இந்நாடே அவர் முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து முடித்ததும் இந்நாடே" என்ற ஏக்கமும், நேசமும், பெருமச்சும், கண்ணீரும் 17 வருடங்களாக

வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லீம் மக்கள் மீளக் குடியேற்றப்படுவது என்பது இனப்பிரச்சினை தீர்வுக்கு நிகராக தனித்து வமாக முக்கியத்துவமளித்து செயற்படுத்தப்பட வேண்டிய விடயமாக உணர்வுகூட்டுகிறது.

சேகுவேரா உலக மானிடத்தின் விடியலின் முகம்

உலகின் உன்னத மானிட நேயனும் லத்தீன் அமெரிக்காவின் சுதந்திரத்திற்கான கடந்த நூற்றாண்டின் மத்தியகால குரலுமாக இருந்த சேகுவேரா படுகொலை செய்யப்பட்டு நூற்று ஆண்டு கள் உருண்டோடிவிட்டன.

ஒரு மனிதன் எப்படி வாழ வேண்டுமென்று வாழ்ந்து காட்டிச் சென்றவர் சேகுவேரா. ஆர்ஜென்டினாவில் பிறந்து கௌதமாலாவில் கல்வி கற்று கியூபாவில் புரட்சி வென்று பொலிவியாவில் மரணத்தவர் சேகுவேரா. லத்தீன் அமெரிக்காவின் நள அகலங்கள் அவருக்கு நன்கு பரிசு சயமானவை. பெரு நகரங்களில் இருந்து குக்கிராமங்கள் வரை அவர் மோட்டார் சைக்கிளிலும் வேறு வழிகளிலும் பயணம் செய்தார். மனிதகுலத்தின் மீது அன்பு என்பதே அவரின் மனதை ஆக்கிரமித்திருந்தது. மருத்தவ சேவையை வழங்கினார். ஆனால் அவரின் கண்கள் மகத்தான ஒன்றை இடையறாது தேடிக்கொண்டிருந்தன. அந்த ஓயாத தேடலில் அவர் மனித நேயமிக்க பல புரட்சியாளர்களை நண்பர்களை சம்பாதித்துக் கொண்டார். அவருடைய சந்திப்புக்களில் திருப்புமுனையாக அமைந்தது தோழர் பிடல் கஸ்தோவாடான சந்திப்புத்தான். கியூபாவின் புரட்சியில் தனக்கு பங்களிக்க கிடைத்தது மிகப் பெரும் வரப்பிரசாதமாகவே கருதியிருந்தார். கியூபா புரட்சி நிறைவுற்று அவர் கியூபாவின் தேசிய வங்கியின் தலைவரான போதும் அவரது தேடல் ஓய்ந்துவிடவில்லை. இயந்திரக்கத்தனமான வாழ்க்கையை விட கட்டற்ற சுதந்திரத்திற்கான வாழ்வு அவருக்கு படித்திருந்தது. விபந்நாமுக்கு சென்றார். கொங்கோவிற்குச் சென்றார். அங்கெல்லாம் சமூக பொருளாதார மறுமலர்ச்சிக்கான போராட்டங்களில் தான் பங்களிப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

அவர் மரணப் படுக்கையில் பொலிவியாவில் ஒரு பாடசாலையில் படுக்க வைக்கப்பட்டிருந்த போது அந்த வகுப்பறையின் போதாமை பற்றி சொல்லிக் கொண்டிருந்தாராம் குறுயிரான நிலையிலும் அந்த பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களின் நலன்கள் பற்றி அவர் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்.

1998 இல் அவரது புதைகுழி தோண்டப்பட்டு அவரது எலும்புக்கூடுகள் கியூபாவிற்கு எடுத்து வரப்பட்டன. ஒரு மானிட நேயனாக, புரட்சியாளனாக, நண்பனாக, தந்தையாக, பிள்ளையாக, ஒரு சமூக மனிதனாக சேகுவேரா வாழ்ந்து மடிந்திருக்கிறார். அவர் தனது மனைவிக்கு, தனது தாய் தந்தையருக்கு, தனது பிள்ளைகளுக்கு, தனது உற்றத்தோழர் பிடலுக்கு எழுதிய கடிதங்கள் அமரத்துவமானவை. காதலும், நட்பும் மானிட நேயமும் இயற்கையின்பால் ஈப்பும், அஞ்சாமையும், கவித்துவமும் கொண்ட மனிதனாக சே வாழ்ந்து சென்றிருக்கிறார்.

இறுதியாக பொலிவியாவில் புட்சீசு எழுச்சிக்கு அங்குள்ள புரட்சியாளர்களுடன் இணைந்து தயாரான போது கைது செய்யப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டார். இதில் அமெரிக்க உளவுத்துறையான சி.ஐ.ஏ யின் பங்களிப்பு பிரபலமானது. சேகுவேரா ஒரு உலக மானிடனாகத் திகழ்ந்தார். இன்னும் இளம் உள்ளங்களில் வாழும் அவரது முகம் மானிடத்தின் சுதந்திரத்திற்கான ஆயிரம் கதைகளை சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. துளியளவும் தன்னைவிடாத அந்த மனிதன் உலகளாவியளவில் சமூக மாற்றத்தை அவாவி நின்றான். ஏறுமையின் படியில் சிக்கித் தவிக்கும் கோடாலிகோடி மக்களிடையே அவர் இடைபட வேண்டிய விடயமாக உணர்வுகூட்டுகிறது.

உலகிலேயே மிகவும் வசீகரமான தோற்றம் கொண்ட சேகுவேரா நேர்த்தியாக உடையணிவ தில்லையாம். ஆஸ்த்துமா வில்லையும் லத்தீன் அமெரிக்க சுருட்டும் என அவர் அலைந்தார். அவர் பிரத்தியேக வசதி வாப்புகள் எதையும் தனக்கே தனது குடும்பத்திற்கோ ஏற்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. கியூபாவின் சராசரி பிரஜைகளாகவே அவர்கள் வாழ்ந்தார்கள். ஆனால் வன்முறையும், குரூரமும், வீண் ஜய்ப்பமும், பகட்டும், சுயநலமும், காட்டுவிராண்டித்தனமும் தனிநபர் வழிபாடும் நிறைந்த எழுத்து சமூக சூழலில் உலகில் உன்னதமான புரட்சியாளனை மனித நேயமிக்க புரட்சியாளனை நாம் கற்றுணர முற்பட வேண்டும்.

